

Πρὸς τὸν ἀγενέστατον ἄρχοντα μίαν Καμιτάρην κύριον
Μανολάκην Περσικήον κὶ πρὸς τὸν ἀγνώμονα
Ἀναγνώστην .

Γ᾽ ἔταν ὅπ᾽ ἡ σερήτες τῷ Ομίρῳ ἄσπευθ .
 καὶ ἡμέσαις ἠροδοτῆ σιωπῶν γιατί φθονῶν .
 Πῶς ν᾽ πλίξω ἐγκωμίων ἔπη πλέον γλαφυρῶν ,
 Νέσσορος καὶ Δημοδότους, ἀγλωττίας ἀκοιρῶν .
ΟἼ Εἰρμῆς, κὶ ὁ Ἀπόλλων πρέπει ν' ἄρθῃν εἰς τὴν γῆν,
 καὶ τὴν Ἰππυκρίτην πλέον νὰ μὲ φέρῃσι πιγῆν .
 Χράματα διὰ νὰ πάρω ὅπ᾽ ἴσως διωθῶ ,
 νὰ θαυμάσω . πλὴν νὰ γρίψω δὲν μπορῶ νὰ καυχήθῶ .
Αγαλόγως εἰς τὸ κέντρον τῶ χαρίτων, καὶ σφός ,
 ἀφ' ὧ γέτω, τὸ φοβεμαί, πλὴν νὰ μὴ κριθῶ κωφός .
Γράφω ἔμως ἀνσμικρῶν ἀρετάσσε τολμηρῶς ,
 ἀπὸ κλίσιν με τὸ κάμνω, κὶ ἄς μὴν εἶμαι ὄχληρὸς .
Δράμιτε λοιπὸν ὦ Μῆσαι Ἐλικῶτος ὡς εἶκος ,
 σεφανώσατε μὲ δάφναις χαίρῃσαι ἠρωϊκῶς .
Τὴν εἰκόνα ἀγενείας, τῶ αἰῶνος τὴν σολὴν ,
 τὸ παράδειγμα τῶ νέων, ἰαβῶν τὴν κορωνίη .
Ταπεινότητος τὴν σύλην, σωφροσύνης κολοσσόν ,
 τὸν καθρέπτην τῶ σπαδαίων, κὶ τῆς ἀρετῆς πυρσσόν .
Τὸν κανόνα τῆς φιλίας, κὶ τῶ λόγων τὴν τρυφίη ,
 δεῖξατε πῶς ἀληθῶς σὴν ἐμὴν περιγραφίη .
Νὰ ὁ Κρόνος ὅπ᾽ τρέχει μὲ τὴν ἔσοχον μορφήν ,
 Μαυρογένους ἠγεμόνος, κὶ τὸν κάμνει κορυφήν .
Απορρήτων, καθὰ πρίγκιψ, κὶ ψυχὴ βασιλική ,
 κὶ ἀξίαν τῶ χαρίζετ Κερτῆς τε μοναδική .
Οἴθεν γὰρ ἀχαρισίαν, κὶ ἐτῆτος δὲν ὄκνεϊ ,
 καὶ τὰ σέβη τῆς ψυχῆς τε δὲ εἰχῶν νὰ τονῆ .

Κείς κυπαριντίνας μνήμας για τὸ μέλλον μὴ μπορῶν,
να τὰ γράψῃ πῶς εἰς τύπῳ θέλει νᾶσσι ἐφορῶν.

Γιὰ νὰ βλέπων ἀεὶ εἰς ἀριῶς τὸ ΔΑΚΙΚΟΤ,

Νικολάε Μαυρογένεος ἡρώος μοναδικῶ.

Οἱ τὸ μέλλοντος αἰῶνος πείρητες καὶ στρατηγοί,
καὶ ἀνέμων τῶν τεσσάρων ὅσοι εἶναι ἀρχηγοί.

Ἀμφιβέλων κατ' ἀξίαν ὁμως πῶς δὲν ἢ μπορεῖ,
τῶν χρεῖτων τὸ πλῆθος νὰ ὑμνήσῃ ἀπορεῖ.

Καὶ ὡς Μελισσα ταχέως, εὐςλειμῶνας προχαρεῖ,
καὶ μὴ ὀμματα λιγγίως εἰς τὰ δάση θιάρει.

καὶ σιῶζει ὅσα αἴθρη εἶναι διὰ πρῶσφοραῶ,
εἰς τοῖσσι ἡγεμόνα, καὶ ποιῶ ἀναφοράν.

Τὸ παρὶν βιβλίον τῶρα μὲν ἀκρας προσοχῆς,
εἰς χρυσαυγίζης τῆς ταύτης Μαυρογένεος ἐποχῆς.

Ὅθεν ὁ ἀεὶ ἀγνώσκων τύπῳ τὰς παραδρομάς,
ἀς μὴ κείνη τῶν ἐφορῶν, ὡς ἀγνοίης ἀφορμάς.

Οὐρανὸν δίχως νεφέλης ἀνζητῆ παντοτινά,
καὶ βιβλία ἀνὸς λάθης θέλει εἶρη σκοτεινά.

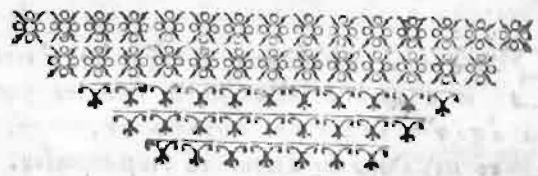
Καὶ λοιπὸν ὡ ἀναγνώσα δίξαι τῆν ἰλαρῶς,
καὶ κατ' ἀμφοῦ ὑγιαίνων ἔχει προχαρῶς.

ὁ Μυρίων Ματθαῖος.

ἤνυστε, καὶ τὴν σώζει ἀνθρῶν, καὶ ἀκμάζουσιν. Πόσον ἀμέτρως περισσώτερον φέρει δὲν ἤθελεν ἀποκτήσῃ αὐτοῦ ὁ ἴδιος ἔξοχος πάντων, καὶ πολυθρόνου ποιητής, αὐτὸ ὑποκείμενον ἤθελεν ἴσθαι ὁ τῶν λαμπρῶν Μυυροκίων ἀπόγονος, ὁ δὲ βέβαιος ἡγούμενος, ὁ γυναικώτατος ἥρωας τῶ αἰῶνος, τὸ καύχημα ἦν συγχρόνως ῥωμαίων, καὶ ὁ πατήρ, καὶ ἡ βασιλεία τῶ γένους; πόσον δὲν ἤθελεν ἑκάστῃ ἀμέτρως περισσώτερον, ἕνας τοιαύτος ποιητής, ἔχων τὰς ὡκεανὸν ἀνδραγαθιμάτων, καὶ θαλάσσιων προσηρημάτων, διὰ τὰ πλοῦσι εὐρυχωρίας ἠφαντασίαν, καὶ μίαν ἐκτεταμένην, καὶ ἀειθαλῆ πεδιάδα χειρῶν, διὰ τὰ περιετρίβη ἀπροσχερῶς τὸ κοινίτις; τότε ὁρέων χρόνος κατὰ ἀλήθειαν ἤθελε γνωεῖν, εἰς ποῖον βαθμὴν δόξης ἠμπορῶν νὰ φθάσῃ τὰ ἀξίπαινα, καὶ μεγάλα κατορθώματα ἑνὸς ἥρωος, καὶ εἰς ποῖον βαθμὴν ἰσχυρίαν εὐλωττίας τὸ σῶμα, καὶ τὸ κοινίτι ἐνὸς μεγάλου ποιητῆ. Ἐγὼ βίβλαι δὲν ἤθελα τολμήσῃ νὰ βρίζω τὸ κοινίτις, ἐδὲ νὰ ἀνοίξω τὸ σῶμα, διὰ τὰ γράφω, καὶ νὰ φάλλω, τὰ τῶ μεγάλα Μυυρογένεος ἀνδραγαθήματα, ὡς μὴ ἐπιδοχόμενος καμμίαν σύγκρισιν τὸ τῶ ἀνδρὸς μεγαλείου, μὴ τὴν ἐδικήν μου ἀπειρίαν, πλὴν μὴ τὸ νὰ εἶμαι ἀναγκαῖα, καὶ σχεδὸν εἶπεν, ἀφελκτος διὰ καθε ἀπαρτισμὸν καὶ ἀποπλήρωσιν ἐν τελῇ, μίαν ἀτιλῆς ἀρχῆ, ἀπεφάσισα νὰ σχεδιάσω κατὰ δύναμιν τὴν ἀξιάγασον εἰκόνα τῶ μεγάλα Δακίως ἡγεμόνος, συγκεκλιμένον τὴν μὴ τῶς μεγάλας, καὶ περὶ φήμης ἥρωος ἦν παρελθόντων αἰῶνων· τὸ ὅποιον ἀγαλλὰ καὶ ἀτεχνῶς, ἐλπίζω ὅμως ὅτι οἱ φιλόμαστοι, καὶ φιλογενεῖς ἀναγνώσται δὲν θείων κατακρίνῃ, ἐδὲ ἀποβαλῇ τὸ ποίημα ἕνεκα τῶς ἐλλείψεως ἦν φράσεων,

καὶ ῥιπτικῶν ῥημάτων, καθὼς οἱ περὶ πολλὰ ποιήματα συμπόσια, δὲν ἤθελεν ἀποβῆναι ἕνα πρῶτον πωρικόν, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἄωρον, καὶ ξυρῆν, φιλοτιμύμενοι νὰ τὸ ἔχῃν εἰς τὴν τράπεζάν τε ὡς ἀπαρχὴν, καὶ πρωτόλειον. Ὅθεν καὶ αὐτὸ τοιοῦτον, μάλις αὖς τὸ καλλωπίσει μετὴν πολυμάθειάς τε, καὶ ἔντελλον γλαφυρότητα, αὖς θαυμάσῃν τὰ ἥρωος, τὸ μεγαλεῖον, αὖς τὸ ἐκθειάσῃν τὰς ἀρετὰς, αὖς ἐπαυέσῃν τὴν σωφροσύνην, αὖς εἰδοποιήσῃν εἰς τὰς μεταγενέστερας τὴν ὑπεροχὴν τε, ὡς πρὸς τῶς ἄλλας ἥρωας, αὖς τὸν ἐνομήσῃ καὶ αὐτὴν Δακικὸν ΜΑΤΡΟΓΕΝΗΝ, ὡς ἕνα ἦν ἀποπαύσαντε, λέγω, τὸν Ἐνὸν Μυυροκίον, πελοποννησιακὸν ὠνόμασαν ἄλλοι. Ἐκείνος μὲν ὅδ τὴν πελοπόννησον ἐξεσιάσας, ἔγενεν ἄξιος τοιαύτη τίτλη· ἦτος δὲ, ἀφ' ἧ καὶ τὸ Αἰγαῖον πύλαος ἐβούθησε, καὶ τὴν ἀπ' αἰῶνος ἀποσαύσαν μάτην ἐκυρίδουσι, καὶ τὸν μορίαν ἀπὸ τῶς γαστρικῶς ἀλβανίτας ἠλάθέρωσε, καὶ τὴν Δακίαν τὴν ἔσαν πρὸ ὄφθαλμῶν ἦν γερματῶν, τὴν ὀρεινῆς καταπατήσας, ἐλύτρωσε, πῶς νὰ μὴν ὀνομασθῇ Δακικός; Ἀὖς τὸν ὀνομάσῃν λοιπὸν μετ' αὐτὸν τὸν τίτλον ὅπερ δικαίως ἀνήκει τῶ ὄφθαλμῳ, καὶ τοιοτοτρόπως αὖς ἀπολάυσῃ τὴν φήμην ὅπου τόσαι ἄλλοι ποιηταὶ γράφοντες περὶ ἡρώων ἀπῆλαυσαν. ἐμὲ δὲ τὸ ἐλλειπὲς συγχωρῶντες, ἐρρώσθησαν.

4
Λαμπρόν, κὶ περιβάλλον ἦτον εἰς Βιητίαν,
 τὸ μαυροκένον ὄνομα πάντα γὰρ τὰν ἀδρίαν
 Μιγόνην ὑπερέρισεν εὐς ἄλλης συμπολίτας,
 αἰσάν τὸν λαμπρόν ἥλιον εἰς τὰς λοιπὰς πλανήτας
 Ὡς κὶ πελοποννήσου κατ' αἰτωμασίαν,
 τὸν Μαυροκένον ἔκραξαν ἄλοι εἰν βιητίαν.
 Γιατί τὴν πελοπόννησον εἶχεν ἑξασίση,
 κὶ πᾶσις δαλείας τὸν ζυγὸν τὰν εἶχεν ἀποσάση.
 Πλὴν τῶρα ἄν εἰσέκετο μακρόθεν γὰρ κατὰζην,
 τὰ κημόνος τῆς βλαχίτις κατ' ἕνα γὰρ θαυμάζην
 Τὰ τόσα προτερήματα, τὴν ἄκραν ζουλίαν,
 τὸ πρὸς τὰ θεῖα σέβαστα, κὶ πίσυντα γέλιον.
 Τὰ πρὸς τὸν κραταιότατον ἀνακτα σκδακάτι,
 καὶ ἀμειβαῖον ἐξ αὐτῶ μεγάλον ἰλιγατί,
 Ἀγάπην, καὶ προσλαμῖον εὐὸ ἀλ' ὄσμαν δεβλέτι,
 καὶ τὸ ἄπτόν ὑπέστατον αὐτόγκριτον ρικσέτι.
 Ἦθελε σπάση λάρνακας, εἰς γράμματα σχίσση,
 μὲ τὰ ἑποῖα οἰνετοὶ τὸν εἶχανε σολίσση.
 Γιατί λαμπρὰ ἦτον ποτὶ τὰ προτερημάτα,
 κὶ ἔξοχα εἰς τὰς λοιπὰς τὰ κατορθώματάτα.
 Πλὴν τῶρα πᾶ ἀνίτηλον εἰς τὴν Ἐλλάδα ἄλλος
 φως ἔρ πολλα λαμπρότερος, κ' εἰς ἀρετὰς μεγάλος,
 Ἐθάμπωσ' ἔκειν τὸ φῶς, καὶ ἄρχισεν γὰρ σβύση,
 καθῶς κοντὰ εὐὸν ἥλιον χάνετα ἠσελίην.

Ευθὺς ὅτ' ἀ γενήθηκεν Ἀλέξανδρος ὁ εἰός,
 μὲ σχήματα καὶ νόματα ἐφάνετο γενναῖος.
 Καὶ ἀπὸ τῶ ἐπρόλιγαν συγγινέστε, καὶ ξένοι,
 τὸ μεγαλῶν κὶ ἀρετῶν τὸ νέσμαυροκένον.

Ἐπειτα

  3
 Ἐπειτα δι' ὀράσεως, κὶ ἐμπνύσειας θείας,
 Νικόλαος γὰρ νομοσθῆ εἶπον οἰτήσις αἰτίας.
 Ὡσάν γὰρ ἐποβλέποντο αἰνίκα καὶ βραβεία,
 ὅπ' αὐτῶ περιετοίμεζεν κ' ἄκρατα ἀδρίαια.
 Ευθὺς δι' ἐπ' ἔφθασε τὴν δίκαιον ὄκτω χρόνος,
 τὸ δίκαιον ἐφύλαττε μὲ ἔξοδα καὶ πόνος.
 Καὶ γὰρ κερσάρως ἔδωκε μὲ καθε λογιῆς τρόπον,
 γὰρ γὰρ φυλάττη ἀβλαβον ἀπὸ αὐτῶ τὸν τόπον.
 Ἐπειτα διεμνησθῆς γαιόμενος τὰ εἶδη,
 δικαίως δ' ἐφημίζετο παρὰ τὰ κόσμη ὄδη.
 Καὶ ὁ γὰρ ἡ χασάν πασῶς βλέπωντας τόσων πίσυν.
 τὸν εἶχε πλέον ὡς υἱὸν εἰς ὄνοιασ μεγίστην.
 Πλὴν τὶ δὲν ἐκατόρθωσεν σ' ἐκεῖνο τὸ ἐγίγαμι,
 καὶ πόσοι δὲν κηρύττην τὸ πρὸς αὐτῶ ἐκράμι,
 Τόσων ραῖμαῖς ὄγαλ' ἀπ' τῶ χάρανος τὸ εἶσμα,
 ὑπερμυχῶντας δι' αὐτῆς μὲ τῆ ψυχῆ καὶ σῶμα.
 Γιατί εὐὸν ἄλλων πόλεμον τὸν κατὰ τῆς ρωσσίας,
 πολλαὶ ρωμαιοὶ ἔδωσαν σημεῖα ἀπιστίας,
 Καὶ θυμωθῆς ὁ βασιλεὺς εἶχεν ἀποφασίση,
 ὅσων ἐπίασαν ἄρματα γὰρ ἀποκεφαλίσση.
 Καὶ μάλισα τῆς φαρμανίς εἶχε θερμῶς ὁμοσση,
 τὸ γένος τῶς πηντάπασιν ὄλον γὰρ ξηρρίζωσση.
 Τὰς ἄλλης δὲ χαίνιδις πῦ ἦτον εἰς καθε τόπον,
 γὰρ τῆς παιδύσεια αὐσ πρῶς ἔμπροσθεν τῶν κηρράπων,
 Γιατ' ἀ γὰρ δοθῆ παράδειγμα καίεις γὰρ μὴν τολμησση,
 εἰς τὸ εἶξῆς μὲ ἄρματα ραγίας ἠ ἀποσατίσση.
 Ὁ Μαυροκένος δὲ μαθῶν τὴν βασιλικὴν ψῆφον,
 μ' ὄλον ἐπ' αὐτῶ ἰσαίετο μετὰ τῶν ἀποκρύφων
 Ἐπρόσδραμε μὲ δάκρυα διὰ γὰρ ἐμπόδιση,
 τὸ σὴν τὸ γένος τῶ φθοραῖ, καὶ αἰματος τῆν χύσι.

Ἀμποτι

Ἄμποτε λέγ' ὁ κύριος νὰ σώξῃ εἰς αἰῶνα,
 τὸν τῶ ἀλ' ὁσμὴν ἀπόγονον κρῆτισον ἠγεμόνα.
 σὸ σφῆλμα τῶν ῥιγυλάδωντα, ἄς δειξῇ ἀμνηστῆσαν,
 νὰ τῶ κηρύττων πανταχθὴ τὴν ἀμνηστικαλίαν.
 Μὲ τὸ νὰ εἶν' ἐπιτέριμα τρώῃτι βασιλείας,
 νὰ ἐκτελῇ τὸ δίκαιον μικτὸν μετὰ ἰλέως.
 Ἐτξί ὡς τῶρα ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὑψιλὸν δεβλέτι,
 ἔδειξε σὸ ὑπὲρ κῶον μεγῆλον ἀδελέτι.
 Ἐγὼ δὲ δι' ἀνταμοιβὴν τὸς τῆς διεργεσίας,
 σαδίκης νὰ ὀνομασθῶ δδλος τῆς βασιλείας.
 Νὰ χύσω κ' ἐπὶ τὰ ἄμαμα, ἀντὸ καλέσ' ἠχρηία,
 διὰ νὰ δειξῶ δδλοσινεῖς καθ' ὑπερησιάν.
 Νὰ κάμω νὰ ὑποταχθῶν σὸ κρατιὸν δεβλέτι,
 γίνη, πῶ δὲ ἐγνώρισαν ποτέ τις ἰταίτι.
 Κωυχάμωτα εὐς τὸ πῶς τῆς, τὰς εἰς ἀκρον δυσβάτας,
 ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ποτέ, ξέιος νὰ λθῇ κοντάτης.
 Ἀκῶωντας δ' ὀ βασιλὸς τοιαύτης ὑποσχίσεις,
 κ' τῶ ἀνδρὸς γνωρίζωντας τὰς καλὰς προαιρέσεις.
 Ὅλως τῆς εἰσυχάρητε νὰ πῶσ τὰ ἠσυχάσων,
 κ' εἰς τὸ ἔξῃς ἐλόθῃροι, τὸν θεὸν νὰ δοξάσων.
 Ὁ Μαυρογῆνης ἔπειτα γιὰ τὴν διεργεσίαν,
 ἔδδλδ ἀκατάπαυσα, μὲ ὀλητηνὴν προθυμίαν.
 Κἀμνωτας χαῖράγια εἰς καθεμεμελεκίτι,
 Ὁλα πρὸς δδρέσιον σὸ ὑψιλὸν Δεβλέτι.
 Ὁ θεὸν κ' ἐδοξάζετο ὡς πατέρας τοῦ γίνους,
 με φήμην ἀνιξάλειπτον μὲ ἐγκώμια κ' ἐπαίτης.
 Πλὴν ἠτοσ πάντ' ἀνίσυχος, ἔως ὅπε ἐφάνη,
 παρὸς ποθὰ ἀρμόδιος νὰ ὑποταχθῇ ἠμάνη.
 Ἐτξίλε λοιπὸν γράμματα γιὰ νὰ παρακινήσῃ,
 τῆς μάνης τῆς πρωτόδουτας, κ' νὰ τῆς καταπέσι.

Ὅτι

Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον, ἀφ' ἔν κ' ὁτ' ἀπασιδεις,
 νὰ ζῶνε ἀνυπότακτοι, κ' πάντοτε ἀσίδεις.
 Γιὰ τὸ ὄνομος τῶ θεῶ καθαρὰ φαιερῶνε,
 καθ' εἰς σὸν βασιλείατε δόσιμον νὰ πληρῶνη.
 Ἀπόδοτε τὰ καίσαρος τῶ καίσαρι μᾶς λίγει,
 κ' τῶ θεῶ τὰ τῶ θεῶ, ὀχρισὸς μᾶς κελῶνε.
 Τί θεὸν νὰ πῆ ἔξοσιασῆς (εἶπον) κ' τί γυρῶνε,
 αὐτὸς. ἀφ' εὐσὸ μᾶς κἀνῆς ὡς τῶρα δὲν ἀνέβη.
 Μὲ τὸ νὰ εἶν' τὰ κῆραμας ἀπτόν θεὸν κτισμίνα,
 ἀπὸ κρημνῆς κ' βάραθρα περιτριγυρισμένα.
 Πίσ' ἀπ' ἀρχῆς ἐζήτησαν νὰ μᾶς κατατροπώσων,
 πῶς ἀπ' αὐτὰς ἐγλύτασαν, κ' ἐδοκῆσαν νὰ δώσων.
 Ἀς κάμωμιν τὸ ζῶνίμας λοιπὸν κ' ἄς μὴ μᾶς γνοιάζω,
 κ' ὅτι θέλει ἄς μνηῶ, ἠ μᾶς δὲν μᾶς περαῖζω.
 Σάν εἰδὲν ὅτι μάταιαις εἶναι ἠσυμβολαῖς τῆς,
 ὁ Μχυρογῆνης ἀρχισε πλῖστον ταῖς ἀπειλαῖς τῆς.
 Καὶ ἐν ταῦτῶ διὰ ξηρᾶς κ' θαλάσσης τῆς ζῶνε,
 κ' τῆς κτυπ' ἀκατάπαυσα, κ' πλῆθος θανατώνει.
 Βλέποντες δ' οἱ ἐγκάτοικοι τὸ πῶ, κ' κωμπαράδεις,
 νὰ πόφτανε σάν τὴν βροχίην, δὲν εἶναι χορατάδεις.
 Εἶπον· μόν' ἄς πληρώσωμιν κ' ἠμῶς ὡσὸν τῆς ἄλλης,
 δόσιμον, πρὶν νὰ πάθωμιν καζάδεις πλῖο μεγάλης.
 Ἐπρὸς ρεξᾶ ὀλοιοι λοιπὸν γιὰ νὰ τὸν προσκυνῆσων,
 μεθ' ὀρων ὑποσχόμενοι νὰ μὴ ἀποσταθῆσων.
 Μᾶ δὲμ κ' ἠξιώθικεν ὀκόλως νὰ ἀνέβη,
 σὺν μάνην χωρὶς κίνδουνο, θεὸς τὸν συντροφέει.
 Κ' ἰπέσαν ὀλοι κατὰ γῆς μικροῖ τε, κ' μεγάλοι,
 ζητεῖτες τὴν συγχάρησι τῶν ὀσων εἶχον σφαλῆ.
 Καὶ νὰ γυνῶν εἰς τὸ ἔξῃς σαδίκιδεις ραγιάδεις,
 καδᾶς εἶν' οἱ ἐπίλοιοι, σὺ μοσιᾶ τῆς καζάδεις.

Δο.

8
Α' φ' ἔδ' ἔθ' τῆς κατήχησε νά μὴν τολμίσωσιν πλέον,
μὲ ἄρματα ἀντίσταθῶν κατὰ τῶν βασιλείων.
Σ' ἵνα ἀπό τῆς πρώτης τῶν ἔδωκιν ἰξασίαν,
ἕ' πῆν τὸν κατίσῃσε μεῖζον τὴν ἀξίαν.
Ε' τζ' οἱ μαρμαίταις γινώρισαν θεοῦ βασιλεία,
κραζόντες ἕ' τὸν ἥρωα ὡς ἀξιοῦσιν ἀξία.
Πε' μόνος ἠδραγαθήσε πλιότερον σὴν γριάδα,
παρ' οἱ ἀλλοῖς ἄλλοις μεῖζον τὴν ἀρμάδα.
Τε' Μαυρογένεω ἔπειτα ἠφῆμι ἠμεγάλη,
ἀπαύτως διεδίδοτο ἀπόμειά χωρὰς ἀλλοί.
Κε' ὅλοι κοιῶς ἐθαύμαζον τὴν τόσην ἀνδρείαν,
τὴν φρόνησιν ἀγγίνοισαν ἕ' μεγαλοφυχίαν.
Ο' θεοῦ δικαίως ἔχαιρον ἀπ' ὅλης ἰλιφάτια,
πλὴν τῆς ἀσάννὰ πείραζαν τῶν φθονερῶν τὰ μμάτια.
ἕ' ἔκαμαν τὰ δυνατὰ γιὰ νά τὸν ἐνοχλήσιν,
πλὴν δὲν ἠμπερίσαν ποτὲ ἔδεν τὸν ἰγγίσην.
Μι' τὸ νά ἀφῆρωσεν ὄλην τὴν ἐλπίδα,
ἕ' τὸ θεῶ τὴν πρόνοιαν ἕ' ἔρη χωρὶς φροντίδα.
Λέγω' ἕ' ἄν ἢ μετ' ἐμὲ κύριος ὁ θεὸς μου,
τίς ποτε ἔσαι κατ' ἐμὲ ἐπιβλαβὴς ἐχθρὸς μου;

Γινώρισαντες δ' ὀκράτισος χάνης σαλτάν Χαμίτης,
ὁ τροπαίχχος βασιλεὺς ἕ' κατ' αὐτὸ δ' εὐθίς.
Ο' τι τὸν κατατρίχων ἐχθροὶ τῆς βασιλείας,
τὸν κάμει πληρὴ ξέσιαν αὐθῆν τῆς βλαχίας.
Ε' λπίζοντας τὸ κράτος τε ἕ' τὴν ἀνδρὸς τὴν πίσιν,
νά δὲρῃ τὸ κίλιετῃ μεταβολῆν μεγίστην.
Καθῶς ποσῶς δὲν ἔλειψεν εἰς καθ' ἕ' χερσῆνίτι,
τὴ Μαυρογένεω νά φανῇ μεγύλον μετανίτι.
Ο' θεοῦ ἐδόξως κερυχθεὶς αὐθῆν τῆς βλαχίας,

9
μεζήλον διοικήσεως ἐδέχθη τὰς ἡνίας.
ἕ' ὅλοι τὰ ἐθαύμαζον τὴν τόσην σωφροσύνην,
τὴν πρὸς θεῶν διλάθειαν κὶ ἄκραν δικαιοσύνην.
Ως ἐλῶντας θαφιλῶς τὰς ἀξίους ἑλέως,
παιδῶντας δὲ αὐσηρῶς κλίπτους κὶ ἀποτροπαίους.
Οἱ ὀδοίποροι ἔχαιρον ἄκραν ἐλοφῆριαν,
ἕ' οἱ καλοὶ ἐγκάτοιχοι μεγύλον ἡσυχίαν.
Ως ἐτὸ πᾶν ἐφῆρετο μεῖζον ἀκραν ἐρωθμίαν,
ἕ' ὅλοι ἐμακάρηζον τὴν τόσην ἐτυχίαν.
Πλὴν καθῶς λέγ' ὁ σολομῶν ἀπὸ τὴν βασκανίαν,
ἡ δια τῶν ἀμαρτιῶν ποιῆν, κὶ τιμωρίαν,
ἠ' καθῶς οἱ φιλόσοφοι ζητῶν νά καταπέσῃν,
ἕ' μὴ ταῖς παρατήρησις νά μᾶς τὸ ὑποσῆσῃν.
Πῶς ὅταν φθάσῃ εἰς ἀκμὴν καθ' ἕ' τὴν κόσμῃ πρᾶγμα,
μὴ ἔχωντας πῦρ ἀνεβῆ κρημνίζετ' ἐν τῷ ἄμα.
Ε' τζ' ἐξ αἰφῆνης ἤστραφε μὴ ἀφιβερετ' ἐζὶ κηλίδα,
ὅπ' ἀναφῆν εἰς πόλεμον κὶ ἐκαυσε καθ' ἐλπίδα,
Τὴν ἀπομείν εἰς τὸ ἕξῃς ἕ' πρώτη ἡσυχία,
μὴ τὸ νά τὸν παρῶξουε πρὸ χρόνων ἠρωσῆια.
Ο' θεοῦ εἰς τὸ ὑπῆκουσιν εἰς λύπην μεταβαίει,
μὴ τὸ νά μὴν ἐγνωρίζαν κηλὰ τὸν Μαυρογένη.
Θαρρῆντες οἱ ἐγκάτοιχοι πῶς τὰ χ' ἀπαυθῆσῃ,
τὸ ὑψοῦτ' ἀπὸ τὸν πόλεμον, δ' εὐθὺς πᾶ ἑν' ἀρχίσῃ.
Μάλις πᾶ ἕ' πρόληψις ἐκαμε νά νομίσην,
τὰς ἐναντίως δυνατὰς, κὶ ὅτι θ' ἐνίκησῃ.
Λίγοις τὸ, εἰς μάγχορος πρόβατα δὲν φοβᾶται,
κὶ ὅσον πολλὰ κὶ ἀφανῆ ποσῶς δὲν συλλογᾶται.
Ὡς ἀνὰ ἄλλον ἠ' ἰερὴν, ὅπ' ἐπολιμήθη,
ἀπὸ ἑβρῆως παίζοντας σάλληγγας κὶ νικῆθη.
Θεὸς δ' ἀντιτάσσεται ὑπερηφάνοις, αἰῶς,
B.

τραγον τὸν Ἀρείομορφο, καὶ νικητὴν σουθεας.
 Καὶ μίνοι πληρέξαστος, καὶ μὲ μέγχα εἰμν,
 εὖν Μπουδανίαν παρθεύθης διορίζει Καίμακἀμη,
 Ἐὼς ἐπὲ ἐφύσισεν Ἀυθίτην τὸ δὲβλέτι,
 ὑπὸ τὰν προσασίαντη εἰς κάθε χερρεκέτι.
 Καὶ ἔτως ἐξαλεφθικε τὸ οὐειδος τῶ γένους,
 μὲ ἐκδωλόσεις τὰς πιας Δακῶν τῶ Μαυρογινας.

Πλὴν ποῖα νὰ εἶπῃ τίτας, καὶ ποῖα νὰ ἀφήσῃ,
 πῶ ἐπρεπεν ὀλόκληρα βιβλία νὰ γεμίσι;
 Ἄν ἤθελε διγυθῆ ὅλα ἕνα πρὸς ἕνα,
 τὰ τόσ' ἀνδραχθῆματα πῶ εἶναι γνωρισμένα,
 εὖν ῥέμελιν, κί ανατολήν, ὡς μίσχασὸ παυδάτι,
 καὶ ὅλοι τῶ θαυμάζετε τὸ τόσον σαδανάτι.
 Σαγίζανε εἰς ἔξοδα τὰ ἀμετρα πῶ κάνει,
 καὶ πῶς μονάχος ἀνθρωπος ὅλα νὰ τὰ προφθάνη.
 Τὸ πνύματα τ' ἀκέρασον, ὁμῶ καὶ ἀγρυπνία,
 ὅλοι θαυμάζην κ' ἐπαινεῖν μὲ τίτοιε δ' οὐφία.
 Κί ὁ ἴδιος οὐπέρτατος γαζῆ σαχίπ δὲβλέτης,
 μόνος τε ἦλθε νὰ γενῆ αὐτόπτης ἐπαινίτης,
 Κί ἀφίνωτας τὸ εἰστόμα ὅλον εἰς τὸ ῥεσιζᾶκι,
 εὖ Βακχρίε ἀπέρασε μ' ἕνα μικρὸ πῶλυκι.
 Καὶ τὸ νιζάμι βλέπωντας εἶπεν ἀπὸ καρδίας,
 Ἄλλ' ἀχ περχῶδ' ἀίλεγιε τὸν Πένν τῆς Βλαχίας.
 Μὲ τί νιζάμι διοικεῖ τίσον πλῆθος ἀσκήρι,
 ὅπῃ ποτῶς δὲν φάνεται, αἰ εἶναι κᾶν σεφίρι.
 Οἱ αὐθρωποι περιπατῶν μὲ κάθ' ἐλάθεϊας,
 καὶ κάθε εἰς τὸ κί ἄριτε κύμει μὲ ἡσυχίαν.
 Οἱ ζαχιρέδες πὸλοιμοι, κί ὅλα τὰ αναγκῶα,

για

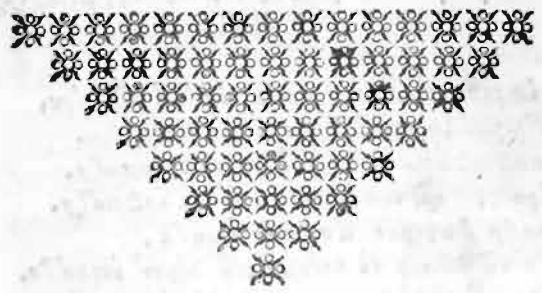
Γιὰ τῆτο ἔχει καὶ δ' χαῖς ἀπὸ τὸν βασιλέα.
 Κατὰ τὰ Χάτο-ιρίφια ὅπῃ τὸν Μαυρογινη,
 μὲ ἱπαινοσ κηρύττανε ποτ' ἄσλι εἰ μὴ γένη.
 Γιατὶ ὡς τὰρ ἀπτόν καιρόν τῶ χαζρέτ Σηλεϊμάνη,
 μὲσὸ δὲβλέτι ἤρωας τοῖτος δὲν ἐφάνη.
 Οὔθην καὶ ὡς πισότατος δῶλος τῆς βασιλείας,
 νὰ χαίριται ἐν ὄσφ ζῆ τὸν θρίνον τῆς βλαχίας;
 Ἐπειτα γῦνα τὸν φορεῖ, τὸν ζῶνει κ' χαντζέρι,
 ὅπῃ μαζούτ' ἐπὶ ταυτῶ ἀπτό ὀρδὶ εἶχε φίρει.
 Κί ὅλος τῆς πρώτης ἀρχοντας γιὰ γάπην τῶ γεμόνος,
 καβάδρα τῆς ἐφόρισεν ἐπισατῶντας μόνος.
 Τῆς ἄλλης δ' ἐπινύσια, καὶ φλωριὰ μὲ τζικίνια,
 ἐμύρασε τῶ κίθ' εἰὸς λέγωντας μὲν ἑρμύνηα.
 Πλὴν τὸ χαντζέρι πῆτοσε μὲ πῆτρας σολισμίνον,
 ἀναξ ὁ κραταιότατος, τὸ εἶχ' ἀπεσαλμένον.
 Διὰ τὰς ἐκδωλόσειςτε εἰς τὰς παρῆσας χρεῖας,
 ὡς εὖν τῶ κράτεσεν γνωσὸς ὁ πῆκῆς τῆς βλαχίας.

Πλὴν ἐπρεπε ποιητικὸν εἶμα ὡσαντ' Ὀμήρη,
 νὰ περιγράψῃ μὲ ῥυθμόν ὅλα ἐξόλοκληρη.
 Ὅπῃ τὰ καθορθώματα καθ' ἕνα εὖν θαυμάζην,
 τῶ ἤρωος, καὶ εὖν ταυτῶ αὐτόν νὰ ἐθεαζῆν.
 Νὰ καταλάβῃ διαφορὰν ἀπὸ τὴν ἰλιάδα,
 κί ἀπ' τῶ βολτέρ τὸ ποίημα πῶ λέγοτ' ἐνρυάδα.
 Κί ἀπ' ὅλα τὰ ποιήματα πῶ μόν' ἡ δ' γλωττία,
 τὰ ἴκαμε νὰ εἶν' λαμπρὰ χωρὶς ποδὴν αἰτία.
 Τὸγ' ἀνίπαρσένιτο σύγκρισιν νὰ γυρᾶσῃ,
 κᾶνίνας ἀπτιῶς παλαιῆς δὲν ἤθελ' ἡμπορίσῃ.
 Κί ὁ πιλοπονησιακὸς ὁ νῆϊδῆθ γένους,

ἐφάνεται

ἐφαίνετο κατώτερος πολλά τῷ Μαυρογένεσι.
 Γιατ' αὖ ἠπέλοπόννητος, ὡς τίτλος τῷ ἰδούθῃ,
 κι αὐτός γὰ εἶναι τῆς βλαχίας σωτήρας ἠξιώθη.
 Ὄθεν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ ἰδίος αὖ ζῆσε,
 τῶρα γὰ συγκριθῆ κι αὐτός, ἴσως δὲν ἐτολμήσε.

Δέομαι δὲ τὰ ὕψεστε, γὰ μὴν παρατηρήσῃ,
 τὸ σφαλμάμα πῶς ἔγραφα, καὶ γὰ τὸ συγχωρήσῃ.
 Πλὴν γὰ ἄλλο δὲν τὸ ἴκαμα, παρὰ γὰ δώσω αἰτίαν,
 πᾶ ἄλλοι μὲ κομψότητα γὰ γράψαν ἰσορίαν.
 Καθῶς τὸ εἶον παρικός, ὅσον καὶ ἂν ξυνίξῃ,
 πρωτοφανήσιμον τὸ λέν, καὶ εἰς ὅλους νοσιμίζει.
 Ἐτ' εἰς ἄς τὸ διχθῆ κι αὐτὸ μέτ' ἀκρας δέμενίας,
 ὡς ἀπαρχήν, μὴ μ' ὕστερον τῆς πανεκλάμπρ' ἀνοίγας
 Τίλος.

ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΟΝ ΤΥ ΑΥΤΟΥ.

Φαίνεται, πῶς ἀδυνατεῖ,
 ἠφύσις ὅταν βιασθῆ,
 γὰ δείξῃ κάποιον τίρας,
 τῆς ὑδρογείμ' σφαίρας.

Καὶ τὸ ἰξέρων φατερά,
 ὅλοι πῶς πάντα σαθερά,
 φυλάττ' εἰς κατ' αἰῶνα,
 ἐτῆτον τὸν κατόνα.

Καθῶς σὸν ἴδιον καιρόν,
 μ' Ἀλέξανδρον τὸν φοβερόν.
 δὲν ἄγαλι καὶ ἄλλον,
 ὡσαν αὐτὸν μεγάλον.

Ἐτ' εἰ καὶ τῶρ' ἀντιλαθεῖ,
 καὶ ὅλους εἰς ἔπαινον καλεῖ,
 ἠ φήμῃ Μαυρογένεσι.
 τῷ ἥρωσι τῷ γένεσι.

Μὴ τὸ γὰ ἔγγραφο γνωσά,
 καὶ εἰς τὸ δέβλετι θυμωσά,
 γὰ πριτερήματάτῃ,
 καὶ κατορθώματάτῃ.

Ὄθεν ὡς σερίᾳ κρηπίς,
 καύχημα, καὶ μόνῃ ἐλπὶς,
 ὅλων τῶν ἠγεμόνων,
 παλαιῶν, καὶ συγχρόνων.

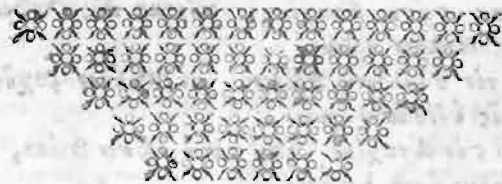
Πρίπει κοινῶς γὰ ἄνομασθῆ,
 καὶ π' ὅλους γὰ δέφημισθῆ.
 αὐθεντικὸς ἀγλαῖος,
 καὶ ἀλέξανδρος ὀνόσῃ.

Ἐτερον Προσφώνημα τῷ Θεοφιλεστάτῳ
Ἐπισκόπῳ Ρίμνικῳ Κυρίῳ
Φιλαρέτῳ

Πολλοὶ ἠρώων ἔγραψαν βίβλος καὶ ἱστορίας,
ὅμως εἰς τὰς μετέπειτα ἀφῆσαν ἀπορίαν,
Ἄρα γὰρ ἦσαν βίβλαι αὐτὰ ὅτι συρράπτειν,
ἐπαίνος καὶ ἰγκώμια, ἀνδρείας τὰς προσάπτει,
Ὡσάν ὅτι ἰσόρησαν μόνον τὰ ἀκωσμίαια,
πλὴν ἀφανῆ καὶ ἀγνωστα, ὄχι μαρτυρημένα.
Τῷ δὲ κλητῷ αὐθέντῳ μας, φημί τῷ Μαυρογενεῖς,
ὅτι ἐσάθη καύχημα τῷ ὀρθοδόξῳ γένει.
Ἀγκυλα εἶναι σύντομος αὐτῆ ἱστορία,
ἀκροθιγῆσα ἔργων τε, ἰσχυρὸς τῆ ἀληθείᾳ.
Πλὴν εἶναι πολλαὶ πάνδημος τοῖς πᾶσιν ἔγνωσμένη,
ἀπὸ τὰ τέρατα αὐτὰ πολλαὶ μαρτυρημένη.
Ἦς ὀδύνη μὲν ποιητῆς, ὡς αὐτόπτης πραγμάτων,
κάμνει βεβαίαν ἐκθίσιν λαμπρῶν κατορθωμάτων.
Τῷ τροπαίχῃ πρίγκιπος, ἠρώος τῷ αἰώνος,
προωρισμένη αἰωθῆν βλαχίας ἡγιμένος.
Γλώττη δὲν περιγράφεται αἰ λαμπραὶ αὐτὰ πράξεις,
καὶ ταύτας, ὄχι εἰς τῷ δύνω, ἀλλ' ἅπασαι αἰγάξεις.
Τῷ ὑψηλοτέρῳ λαῷ μικροῖτε τῷ μεγάλοι,
καὶ σύστημα τὸ ἱερόν ἢ κοινότης καὶ ἄλλοι.
ὅφ' ἢ πᾶσι κηρύττεισι, καὶ τὰς προσβεβαίωσι,
μυθῶν ἐκθέσεις, καὶ ὑπερπαινώσι.

Μὲν δὲ

Μὲν ἓν σῶμα σύμφωνον, ἦρα τῷ φησὶν,
ἀνίκητον, ἀντιστατον, τροπαίχῃ φησὶν.
Πατέρα τὸν φωνάζουσι, σωτήρα τὸν καλεῖσι,
ὡσάν ὅτι τὰ ἔργα τε τοῖσιν τὸν δειλοῖσι.
Μὲν γὰρ ἐφορμηθεύσει παντός τὴν ἡσυχίαν,
εἰς αὐτὴν τὴν πολλαὶ φρενῆν τε πολέμῳ φωτίαν.
Καὶ μὲν γενναίαν εὐσασιν σαύματα Νευτζίας,
κλίος, δόξαν ἐφορῆσε τὸν θρόνον τῆς βλαχίας.
Καὶ ἐπαχὴν ὑπεροχῆς Μπουθάνων αἰώνων,
μέτην πισύνην τε δέλοισιν καὶ μεγάλῳ ἀδρείαν.
Καὶ ἄλλα καλά μύθια ἔκαμε τῆν Βλαχίαν.
τὰ ὅπῃα δὲν γράφονται σ' αὐτὴν τὴν ἱστορίαν.
Καὶ μόλις περιέχονται ἓν δύνω, ἢ τρία,
ὅτι ἀλλῶς ἔπρεπε γὰρ συντεθεῖν βιβλία.
Ἐπαῖνος ὅμως ἄξιον τὸν ποιητὴν ἔγκειται,
καὶ τὸ τότε τὸ ποίημα, ὡς ἀπαρχὴν τὸ κείνω.
Ὅτι σφοδρῆς ὡς λεπτὰ τὰ δύνω ποτε χίρα,
πρὸς τὸν σφοδρῆν ἑαυτὴ καὶ χαρίτων δοπίρα.
Ἦνα δέξῃ προαίρεσιν, ὄχι λόγῳ κομψίαν,
διὰ τὸ τὸ ἔγραφε πολλαὶ μὲν συντεμίαν.
Σύντομον λέγω τῷ ποσῷ, τῷ δὲ ποιῶν μεγάλῳ,
διὸ καὶ τύπε ἄξιον ὑπὲρ κείτω τι ἄλλον.

Γ

Ἐτερον

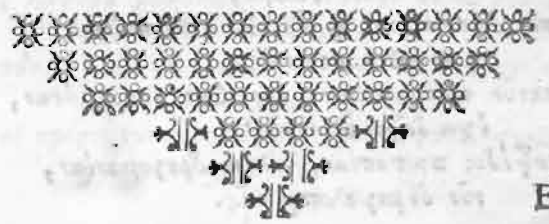

διδοθῆναι πάντα καὶ,
 Πῶς ἦν ἡ δὲν εἰν ἄλλο, παρά μόνον τὰ μεγάλα,
 ἡγεμόνος μοναρχῆ.
 Δὶν δὲ χαλεπεύει εἰς τὸ τοῦ, ἀλλὰ εἰς ἄλλο καὶ σὸν πρῶτο,
 καὶ τὰς Ρώμης ἀπατῆ,
 Καὶ τὰς λέγ μὴ περαιτέρω, ὅτι δὲν σὰς ὑποφίρω,
 μὴ σὸν τόπον μὲ κοτῆ.
 Κεῖται ἡμεῖς σὸν τόπον, κί πρῆχισαν δὲ θύς μὲ τρόπον,
 νὰ τραβιῖται σὸν λεχιά.
 Ἐνας κἄν δὲν θελες μένει, ξέλωρωτας τὸν Μαυρογενί,
 πῶς ὀρίζε τὴν βλαχίαν.
 Ὁ θῆν γέροντες, ἢ νῆοι, μουσουλμάνοι, καὶ ρωμαῖοι,
 ὄλοιτες τὸ ἀπορῆν,
 Πῶς; μένι ὀικονομία, εἰς χάος σύγχισιν κἄμμία,
 ὄλα τρέχον κατὰ ρῆν;
 Δὲν σὰς λέγω τὴν Ἐυρώπη, ὅπῃ ἀπορεῖ τί τρόποι,
 εἶναι γὰρ τὰ Ρῆγος;
 Πῶς ἐξισιάζει πληθῆ, ἀνυπότακτα, ἀήθη,
 καὶ τὰς γίνετ' ὀδηγός;
 Πῶς αὐτὸ τὸ πριγκιπάτο, ἔφερε τὰ ἄνω κάτω,
 δυὸ φρικτῶν βασιλείων.
 Πῶ αὐτὸ νὰ τ' ἀποδώσης; δὲν εἰν ἄλλο παρά γυνῶσις,
 καὶ ἔλπις πρὸς τὸν θεόν.
 Ἐγένετο ἱεροκήκας, ὄντας ἐξ ἀρχῆς σαδίκης,
 καὶ πισὸς τῷ βασιλεῖ,
 Πῶς πῆσι σαδουκῆτι, τὸ τοῦ ὄλους μᾶς προσάττει,
 καὶ μᾶς δίδει συμβουλή.
 Ὁ λ' οἱ Τῦρκοι τὸν δοξάζον, καὶ σωτῆράτης τὸν κράζον,
 κ' οἱ ἰχθῦν πικρῶς θρῆνον,
 Λέγον πῶς τὸν Μαυρογενί, ὄποιος κόντρα τὸν πηγαίνει,
 τ' ἄρμα.

τ' ἄρματά τε ἄτονῶν.
 Διὰ τὰτ' ὄλο τὸ γένος, καὶ ὄπολυχρονημένος,
 βασιλεύς Ὁ θωμανῶν,
 Εὐχεται ἀπὸ καρδίας τὸν Αὐθέντην τῆς βλαχίας,
 καὶ πατέρα μας κοινόν.
 Ταῦτα ἔγιναν ἐστάχει, ἀνσυνείδητη πλὴν ἡ μάχη,
 βλέπω ὄφθαλμοφατῶς,
 Πῶς θὰ κυριόβουσι τόπος, κἄςρα, χῶραις, καὶ ἀνθρώπους,
 νὰ φανῆ σωτῆρ κοινός.
 Ἀγκαλιὰ καὶ ὄνομά του μῖσα εἰν τὸν ὀνομά του,
 ἢτοι νίκος τῷ λαῷ,
 Ἐρεῖσμα τῆς βασιλείας, σύστημα ὄρθοδοξίας,
 καὶ τῷ ἱερῷ ναῷ.
 Ἐὐγε πρίγκιπα γενναῖε, τροπαῖ καὶ ρωμαλαῖε,
 θεοδόξος ἡγεμῶν,
 Ἡρῶα τῷ σὺν αἰῶνος, ὅτι ἕνας εἶσαι μῖος,
 καύχημα πάντων ἡμῶν.
 Ζῆσι εἰς πολλὰς αἰῶνας, ἀξίε μῖος Κορώνης,
 Ἀχιλλεὺ τῷ σὺν κειρῷ.
 Δι' ὄχῶν θερμῶν τῷ θεῷ, καὶ σημεριτῷ ἀγίῳ,
 Νικολᾶ φοβερῷ ✠✠✠

Τίλος.

Ἐπίρρα

Ἐτερον τ᾽ ἐβίβησεν ἄρχοντας πρῶτον μεγάλα
 λογοθέτη κυρία Ἰωάννη τζανέτα, μετὰ δε-
 λικῆς ὑποκλίσεως προσφωνηθέν.

Μαυρογένης ἡγεμόνος, κάυχημα τοῦ αἵματος,
 ὅταν ὕμνος προσφωγῆ

Πρὸς σαρκίην λόγος, πρέπει ν᾽ ἔχη ἀναλόγως,
 τὰν Οὐριτικὴν φωνή.

Μὰ αὐτὸ πορῆ ἡ γλώσσα, βεβίβη πάντα ἔργα τόσα,
 ἔξοχον εἰς κορυφήν.

Κατὰ χεῖρας τὰ ὑμνήσῃ ἢ εἰς οὐρανὸν παρὰ ἴσιν,
 ἀληθῆ περιγραφῆν.

Μαυρογένης ἐξουσία, γένος ἢ ἐπισημία,
 Ἐπειθεῖτο κρατῆ.

Εἰς Νικόλαον δὲ μόνον, ἔξοχον τῷ ἡγεμότων,
 λαμπροτάτη καταστῆ.

Δακίω τὸν ἡγεμόνα εἰς τὸν τρίχοντα αἰῶνα,
 ὅστις ὀφθαλμοφανῆς.

Θεία ἑδραία, ἄδελφία, Ἀνακτὸς δοκιμασίη,
 ἀρχὴ τῶν ἐπισημῶν.

Πρῶτον σίβας ὡς κρηπίδα ἢ εἰς τὸν θῶρον ἰλιπίδα,
 ἔχει πῖσιν σαθιρά.

Ὅταν τὸς ἐχθρὰς τροπῶναι ἔργα πάντα καταρθῶναι,
 καὶ τὰ πλέον φοβιρά.

Φρένησιν δικαιοσύνη, ἢ ἀδρείαν σωφροσύνη,
 παιδιόθεν μελιτών,

Τετρακτὸν ἀποπρημάτων, ἔραϊόθεν χαρισμάτων,
 ἔχει δῶρον ἐλεγκτῶν.

Καὶ παφίδος προσασίας, σόλυτο δραγομανίας,
 τῶν δὲ μεγαλοπρεπῶν.

Τὴν δακῶν ἡγεμονίαν, ἕως ἑξῆς μολδαβίας,
 ἀρχὴ ἀξιοπρεπῶν.

Διότι πῖσος ἐράθη, εἰς ὀλίγα καπνάθη,
 ἔραϊόθεν εἰς πολλα.

Ἀπὸ ἐν' χεῖρα τὸ σῶμα, ἀβδύσαστον ἀκόμα,
 ἢ τὰ πέλιτα καλά.

Ἐπειδ' εἰς θῶρον ἰλιπίζει. κατασχύνει δὲν γιωρίζει,
 σὸν αἰῶνα παπλιῶν.

Εἰς θῶρον πάντ' ἀταίρη, Ἀνακτὸς πῖσιν προσφέρει,
 ὡπερ δῶλος ὀκαλός.

Τὴν ζωίηντα θυσιάζει ὅταν βασιλεύς προτάζει,
 καὶ εἰς ἄκρον ζηλωτής.

Βασιλέως σὺταλμάτων, ἢ τῶν πῶν σρατομάτων,
 ἀξιός διοικητής.

Εἰς τὰς πράγας ἐκδεδύσας ἀρχισιν ἢ θῶνα εδραίας,
 μαρτύρος εἶν' αἱ λαοί.

Πίλαγίζε τὸ Αἰγαῖον, τὰς σχολαίαν τῷ σπουδαίων,
 καὶ εἰ ἔροι ταῖ.

Κρήνη, καὶ πτωχοτροφεία, καὶ ἄλλα ὀφρανοτροφεία,
 καὶ κοιναὶ οἰκοδομαί.

Διδασκάλων ἐξ ἰδίας, τῆς ἀδράς ἀντιμισθίας,
 μαθητῶν τε πληρωμαί.

Καὶ τὰ μέρη τῶν μαριάντων, τῷ βυζῶντι τῶν δυσβάτων,
 μὴ κρατεῖαν φοβιρή,

Ὅλος λάφυρα γιμάτος, ὅποσάν τε κατὰ κράτος,
 καὶ ἔσω τῷ ὀρῶν Χωρεῖ.

Καὶ τὴν γῆν πᾶ ἔξουσίαν, διὰ εἰδὲ ποτὶ κῆμμίας,
 ἀλλ' ἔδὲ ὅποσάν.

Εἰς τὸ κράτος τὴν προσθέντι, ὅρας ἀσφαλῆς συνδίδεται,
 πάντα νὰ φορολογῆ.

Ὅσοι σὺν δραγουμνίαν, πρῶτος τινὲς γενοῖται,
 ἔλαβε μὴ ἔξοχη,
 Καὶ θῶθον εἴν' ἰκέλιος, σὺ καρδίᾳ Βασιλείας,
 ὀδύεις ἢ ὑπεροχή.
 Οἱ αὐτίπαλοι πλουτίζον μὰ ματαίως κοπιᾶσαν,
 ἀμετάθετος βαλὴ,
 Οἱ ἰχθῦρι κινῶ ταραζον. μὰ τὰ ἔργατα φεταζον,
 ἔθιος τὸν προσκαλεῖ.
 Καὶ θεῶν οἰκιστοῖα, διὰ τὴν ἀνωμαλία,
 ὀνειδιστὴς ἀγῆρ.
 Σωτηρίαν προμηθεῖ, τὰ καθεύκοιτα δεκνύει,
 ὄδω ἄς κοίτης φασκῆρ.
 Καὶ εἰς τρικυμίᾳ, ζᾶλι, τίποτα ταραχὴ μιγάλη,
 σέβεται κοίτης σωτηρ,
 Καὶ μὴ τὸν παιδαγωγίᾳ, σιωπῆν διδασκαλίᾳ.
 γίνεται κοίτης πατήρ.
 Ἐγγαλμα κοίτης προσάξει καὶ εἰς ὄδω σὺς ἀλαζεί,
 θῶθ' εἶβον παρῶθους.
 Κι' ἄρχισαι θῶθ' ἐκκράζον, συχρὰ ἐκ ἐκκλησιάζον,
 καὶ τὰ εἶται ὀπιθεῖς.
 Καὶ μὴ πολλὴν ἀγρυπνίαν, ἀμειρον φρεσποίας.
 μῆρα νύκτα πιταγῆ,
 Μάχης τὰ συμβεβηκότα ὑπικουῶν εἰς τὰ ἰώτα.
 θασυκτὰ ἰουραγῆ.
 Καὶ εὐρύλαξι ποπέπον μὴ θασυκτῶν τὸν ἔπειον.
 μεταξὺ δύο ἰχθῶν.
 Κι' ὄδωσ' μ' ἀκρῶν γαλίνας, κατοικῶν εἰς σὺ εἰρήνῃ,
 εἰς ἀνώμαλος καιρῶν.
 Καὶ π' αἰσχὸς πᾶ ἀπ' ἄλλως, ἰξίπικτολῆς μιγάλης.
 μὴ κινήματα αἰσχροῦ.

Εἰς π' ὄδωσ' προσφίθου, ἐπ' ἰγρὰ ἔξελικθῆ,
 Μαυρογίνας πα λαμπρῆ.
 Καὶ πρᾶγμα πᾶ δεινῆσθῆ, σὺς καιρόντῃ καταβῆ,
 θασυκτὰ ὑπερβολικῆ.
 Αἰκαίθμης φρεσποίας, λαμποτάγας ἀσκηθῆ,
 ἐπισκίφῃ τακτικῆ.
 Ὅλοι χροῖς τὰ γογγυζον, ὑποτάσσοντῃ γυεῖζον,
 καὶ φεβῶντῃ τὴν ὄρνῃ.
 Ἰσμικὴ εἰς σφραστικῆ, καὶ εἰς ἰθὺς πολλὰ μῆρῃ,
 γυρῶν μὴ ὑποταγῆ,
 Τηζωνίτης θουσιάζον, Μιυρογίνας ἐκθραζον,
 φρεσποίας ἢ πλῆθος.
 Διὰ τὰ διημερῆσθῆ, μὴν τὸν ἰστικῶν γυρῶν,
 ἀχρεῖσθῆ, ὀκαθ' εἰς.
 Τὰ ἀλόφουλα τὰ ἴθῃ, αὐτοπόστικῃ τὰ πλῆθῃ,
 θῶθ' εἰς σὺ καὶ βαλῆ.
 Ἐποχάρια σιωπῆ, γυρῶντῃ τὰ σιωπῆ,
 εἰς πάντῃσθῃ π' ἀσβολῆ.
 Μιγάξῃ δύο μιγάλων, βαλίνας ἀντιπάλων,
 Ρ' ἰστικῆ, ἐ γαρμικῶν.
 Δοσιμαθῆ θῶθ' ἔξοχη, εἰς τὰ ὄδωσθῃ ὑπερῆσθῃ,
 Μαυρογίνας ἰστικῶν.
 Κι' εἰς π' αἶμα ὑπὸ φῆσθῃ ὀδῶσθῃ λόγον ὑπερῆσθῃ,
 δῶθ' εἰν' αἰτιος σ' αὐτῆ.
 Ἀλλ' εἰς Νιμερῆσθῃ ὑπὸ πρῶτῃ, ἐξ ἀρχῆσθῃ ἰδασθῃ κρετῶν,
 καὶ χροῖς ἀπ' αὐτῆ.
 Ὅσοι εἰς θῶθ' ἀδικῆ, ἔδασθῃ σ' αὐτὸν τινὲσθῃ,
 καὶ εἰς π' ὄδωσθῃ σιωπῆ.
 Κι' εἰς σιωπῆ, καὶ εἰς βαλίνας, κημπυλῶντῃ, καὶ κινήσθῃ,
 σ' ὄδω καὶ ὑπερῆσθῃ.

Μὴ συκεροτισμὸς μεγάλης, αἰχμαλώτης τε καὶ ἄλλης
αὐτομόλως σε ταύτη.

Γίνετα μὲν πίε καὶ ἄλλα, λάφυρα πολλὰ μεγάλα,
τροπαιοχὸς καθ' αὐτό.

Ἀεθμός τε ὑπερβαίνει, σκλάβωι καὶ ἀπ' τὰ δῖα γένε-
καὶ σημαίη Γερμανῶν,

Κί εἰς Ἀναπλι, καὶ δῖον, πειὸς μπόρῃ τὰ τῶς μετρίσθ
της πικραίνε σαφιδόν.

Καὶ φέρσ τῶς εἰς φωζάνη, δῖονα πολλὴν σφοδαρές,
σῶντίον ἔβ' ἰχθρῶν,

Δίς τε κράτης τρέπει, εἰς φυγὴν περιτρέπει,
καὶ εἰς ἄθετον καιρῶν.

Μέρη τὰ πῆς Μολδαβίας, ἀμοιρῶντα προσασίας,
σὲ καιρῶ ἰλδθρῶν.

καὶ εἰς Πρῶτον παρακτίει, τὰ τροπαιοφόρα σμῆνη,
καὶ πῆνίον ἐκπληροῖ.

Καί πρὸ πάτωι ἐκδιδῶν, θαυμασὰ καὶ προμηθῶν,
εἰς ὀρδί βασιλικῶν,

Διαφόρων ζαχιρῶν, καὶ τατοιῶν κερσιδῶν,
εἶδος ὑπερβυλικῶν.

Αἰχμαλώτων τε τὰ πλῆθη, ὡς Ὀρδί αἰσιον βεζθεσ,
τὰ σάλιττα παρ' αὐτῶν,

Ἄρματα τε ποροβόλα δῖαυτὰ καὶ διάδλα,
ἀφαισθῆκα παντῶν.

Κεἶ ἀφοξέεισε προσίτη, ζῆλον, τίον καὶ γαιρίτη,
στρατιδ' ὀθωμανῶν,

Ὁ στρατὸς σ' αὐτῶν ἀφορῆχει, ὄλος προτροπῶν τρέχων
καὶ Ρῶσων Γερμανῶν.

Ἐφ' οἷς λοιπὸν θαυσιῶν προτερήμασ' ἕξαισιος,
ἠγμῶνος θαυμασῶν.

πρὸς ὠτακτίση ἀζίαν, λαμπρῶν ἀντιμιθίαν,
κατιρῶν δῶλη πεισῶν.

Ἄναξ γαλῶνος πρὸ πάντων κραταιότης ἀπάντων,
φοβίρης καὶ δυνάτης.

Ὁυ τὸ κράτης αἰωνίζει, ὕψις; δ' δαίμονίζη,
ἰσθῆ διηκῶς.

τὸς ἰχθρῶν ὑποδαλῶν, ἵνα φῶς ὑπ' αὐτῶν μόνον
φύλα, γλῶσσαι, καὶ λαοί,

Ἄμαχά τε παρσιῶν ὅπλα καὶ Μιζισῶν,
εἰς μακραίωνος φεῖ.

Χάτι χημαζῆσι σίλλη, τὰς δολῶσους ἕξαγγίλλη,
εἰς φαιρῶσι κοινῶν

ἠγμῶνος Μαυροζήτης, καὶ διαδοχῆ τῶ γίτης,
δίδωσι πακτινῶν

Καὶ χησιζέισιζασιῶς, δῖονα ἀντιμιθίας,
ζῶνῶ πεισῆ κορυφῆ,

Ἀξίεται καὶ ἰβλαχία ὑπερτάτη παρσιῶν,
(ὡς θεὸς ὑπεροφῶν)

Μίτ' ἐξέχη ἠγμῶνος, κορσιδῶς τῶ αἰῶνος,
καὶ Γαζῶ χασῶν πασῶν,

Ἀλλοθῆσι ἐπὶ θρόνῳ, καὶ Ρῶμαίων αὐτῶ μόνῳ,
καύχημα πακτινῶν.

Ἐπιγράμματα τῶ ἑλλογιματάτο κυρίῳ Θεόδωρῳ δι-
 δασκάλῳ τῆς κατὰ τὸν ἄγιον Σάββατον Αὐθιτικῆς
 Ἑλληνικῆς σχολῆς ἡρακλειδοῦσι, καὶ διαφό-
 ρα. Ὡς πρὸς τὴν αἰδέειμνος αὐτῶ
 γοεῖς, πατρίδατι,
 καὶ ὑπακοῦς.

Ἐγρητο Μαιουζίτη πέτρι μέγαρον ὀλβιόδαιμος,
 ὅφρα ἴδῃς Δακίης σὸν τέκος ἡγευμένα.
 Πάρος ἔσται Διὰ σὺ τέρπειο πάντα εἶσα,
 Νικόλεω λαμπρῷ κραντορος Οὐγγροβλάχων.
 Ἐἴηταί τ', ἀρχοντίς τ', αὐτόχθοις, εἰδ' ἰδιώται,
 χαίρειν ὡς τότεν κτώμενοι ἡγευμένα.

Ἐτέρων Ἐγχευματικόν.
 Μαιουζίτη δὲ, καὶ πυραμίδας σμιράμις,
 καὶ λαβύρινθους Δαίδαλος ἐργάσατο.
 Νικόλεως κρήνας τε, ἀνώγαδόν τε, ἔσπειον
 ὡς μὲν ἰγάρχο τῶν, γερμανίη πολυμῶν.

Ἐτέρων Εὐκτικόν.
 Δερὸν ζῶης δὲ, ἢ ἡγευμένων ἀγαλίσμα,
 αἰθ' ἐκπέρισθαις Γερμανίης πέλιος.
 Ἐτέρων Ἀντιγροφον.

Ὁ Δακίη ὄδῃ σοι ὄρχαμος, πρᾶγματ', ἀτεχνῶς,
 φάριστον θεῖον ἀφαιίσων ἀπρηπῆ.
 ἡμίναλλὰξ τ' αὐτῶ.

Ἀπρηπῆ ἀφαιίσων θεῖον φάρισσον ἀτεχνῶς,
 πρᾶγματ' ὄρχαμος σοὶ ὄδῃ ὦ Δακίη.
 Ἐτεροὶ εἰχοὶ καρμικαί,
 Ὡς ἀπὸ τῆς τζάρας.

Νρ μὴ γὰρ ἴσασιν ἡγευμένων,
 Ὡς ἀπὸ τῆς ἡγευμένης πρὸς τὴν τζάραν.
 Σαί ρητῶς ἴσασιν σωτήριος.
 Ὡς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς.
 Σωτήρ ἂρ' οὐκ αἰαξ ἴδῃσαν ἀγορᾶ ρητῶς,
 Ἐτεροὶ Ἰαμβικοί.

Νικῶν πάθῃσι, καὶ θεῶν ἔχων φόβον,
 Ἴσας τίτῳχι τῆ θελήσει ἰσχυρός,
 Κοιτὴς δίκαιος, καὶ φύλαξ αἰν ἦδ νόμων,
 Ὁλος φρόνιτος, πρᾶκτικὸς ὅλος πέλων,
 Λαὸ ἀγαθῶν ἐσθῆτος Οὐγγροβλάχων,
 Ἀρχεὶν δίδοντας ἡξίωται κυρίῳ.
 Ὅπως καλεῖται, καὶ τίς ἴσθ' ὄδ' ὄν λέγει;
 Σιωπᾶ δηλοῖ ἡ ἀκροστιχίς σάρα.

NON
 NOAON
 NOALLAON
 NOALLOAON
 NOALLOKOLAON
 NOALLOXIKOLAON
 NOALLOXINIKOLAON
 NOALLOXIKOLAON
 NOALLOKOLAON
 NOALLOAON
 NOAON
 NON
 N

SISMANGIJO

Εγκώμιον παρὰ τῆ λογιστάτη διδασκάλῃ κυρίῃ Δη-
μητρίῃ Ζήτη Ἰερίας τῆ ἐξ Ἀργυροκάστρου σινο-
τερίῃ, καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς χριστῆ
Γεννήσεως ἐκφωνηθεῖν.

Πάλιν ἡμῖν ἐπίκει ἑορτὴ μεσηριαδῆς, καὶ πα-
νίχυρις φουδρά, καὶ χαρμῆσιμος. Πολλοὶ τῶ
σοφῶν θεολόγων, Κράτιστε Ἠγιμῶν, πολλὰ
σοφὰ ὑποδείγματα ἐφορικότης, πρὸς τὴν τῆ
μεγίστη, καὶ ἀκταλάπτῃ τάτῃ τῆ θεοῦ ἰσχυρω-
πίστως μουσάρην ἀπόδειξιν, διασαφῆσαι τὴν ἐν ὅλῳ
διδόνονται. ἴσχυον τίς τῶ σοφιστῶν, ὅτι καθάπερ ὁ πι-
πυρακτωμένος σίδηρος, καὶ περ μεταλαβὼν τῆς τῆ πυρός
φύσεως, καὶ ιδιότητος, μένει μέτοι ὑπὲρ ἡν, σίδηρος
ἀτριπτότε, καὶ ἀμετάβλητος, ὡσαύτῃ καὶ ἡ ἀνθρώπιος φύ-
σις θεοθεῖσα τῆ πυρὶ τῆς θεότητος, μεμῆκται ὅπερ ἡν,
φύσις ἀνθρώπιος, ἐκ ἡς τὴν φύσιν τῆς θεότητος τραπίσσα,
ὡς καὶ ἡ θεότης μεταβιβλάται εἰς τὴν τῆς ἀνθρωπότητος
φύσιν. Θεωμασὸν τὸ παρίδηγμα, ἀλλ' ἕκατὶ πάντα πα-
ραδειγματίζον. καὶ γὰρ ἐσὶ δῆρος πρὸς καιρὸν πυροειδῆς, καὶ
ψυχρῆται ταχίως, καθάπερ συμβεβηκὸς ἀποβαλλῶν τὴν
θεριότητα. καὶ θειάδεια καὶ ἄρρητος ἔνωσις ἐθ' ὑπῆσιν,
ἐθ' ὑποκρίσται ποτὶ διαίρεσιν. ἀμῶν γὰρ αἰφύσεις ἡ-
σίαι, καὶ συμβεβηκὸς ἡ ἰτίρα θεάτης καθεῖσκη. ἀμυδρὰν δ' ἂν
σκιαγραφίαν ὑπό τῆς τῆ, καὶ ἄλλων τῆ δια-
τοίᾳ λαμβάνοντες, πισθόμεν ἀληθῶς, ὡς ὅτι θεὸς ὄσος
καὶ λόγος ἐκ ἰσχύου τῆ χρότων δι' ἄκραν αὐτῶ φιλαν-
θρωπίαν ἐκινῶν ἡσιν, σαρκὰ ἀγίαν, καὶ ἀσωροσὶ ἐκ
τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίας λαβὼν, ἐν τῆ καὶ τῆς ἀγγέ-
λου ἡμῶν αὐτὸν ἀνάβουίτας, Δόξα σοὶ ὕψιστος
θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, σοὶ αἰετῆς δόδοκία. πῶς
δι' καὶ

δὲ καὶ τὴν τῶ τῶν ἡμεῶν, μένος οἰδὸν αὐτῶ. Τὴν
γὰρ τὸ μουσάρην ὡς ὑπερβίβει, καὶ ἀκατάλυτον,
οἱ βίος ἐστὶν ὁ λόγος ἐκδιδάσκειν ἀφῆς, τὰ ὑπὸ πάντων
σημιζόμενα, καὶ τραπῶς ἀνακρυπτόμενα περὶ τῆς
ὑμῶν δόσεβιτάτης ὑψηλότητος, ὡς γὰρ ἐν ἡμῶ
ἀναβουίσα. ἀλλὰ δὲ καὶ τὰυτα κατὰ τὴν λαβὼν,
ὄλος εἰμὶ ἀπερῶν, ἐκ εἰδῶς πῶθιν τῆ κατ' ἀξίαν αὐτῆς
ἐγκωμίων ἀρξῶμαι. πᾶν γὰρ τῶ σὼν μέγα κρόντιζο
καὶ ἡρωικῶν, καὶ οἷον παντὶ αἰῶνι συμπαρακρίνεσθαι.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα φθορῆ, καὶ λείδη ὑπόκειται, τῆ τῆ
παιδαμῆτος χρόνῃ διαδοχῇ ἑδάμως ἀντιστῆται ἰσχύ-
ουτα. πῶ γὰρ τὰ τείχη τῆς Σευρήμιδος; πῶ Κολοσσ-
σὸς ἐκῆτος, ἢ ὁ σοὶ Κριτῆρ Λαβύριδος; πῶ πύλαις,
καὶ οἶκοι λαμπροὶ; πάντα ἐκῆτα εἰχεται, καὶ λείδη
ἀμπίσχεται. ὑποῖστον δ' ἡ ἀριτῆ. ἀλλὰ καὶ ἡς αἰῶνα
τὸν ἀπαντα συμπαρακρίνεσθαι ἂν τῆ κεντημῆ. ὄρα
μοι γὰρ τῆς σῆς ἐπέλοποιήσῃ, Μάρτη, καὶ ἀλλαχῆ
μεγάλαστε, καὶ κρόντι ἡρωικῶς ἀνδραγαθίης. ἐκ ὑπὸ
παστῶν τῶ πόλιων αὐταὶ ἄχρι νῦν διδουμίζονται;
ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις διητικῶς ἀνακρυπτόνται; ἐκὶ μω-
ριάρηθμος λαὸς τῆς δαινοπαθῆας ἐκῆτης ἐλάθροθῆας,
μυρίως τῆς δὲ χαρισίης διαπαντὸ σοι τῆ ἀιρητῆ τῆ,
καὶ σωτῆρι αὐτῶν προσφῆρη; ἀλλὰ τίμω ἀνακρυπτόνται
τὰ πάλαι θεουμασίως πραχθῆντα, ἢ πάντες εἰδασι, πρὸ
ὀφθαλμῶν, ἔχοντι τοιαῦτον τῆ τσοῦτον ἰσμὸν ἀνδραγα-
θῆμάτων, ἀπὲρ ἡδ' ἂν ὅπας αἰῶν ἐξαλείψῃ; ἐκὶ
πᾶσαι τῆς Δικίας τὸν ὑπὸ τῶ ἔχθρων αὐτῆς Περ-
μανῶν, ὡπερ τις ἄλλος κρόντι Ἀλεξάνδρος καὶ ὀφ-
ἡμῖν ἀναδηχθῆς ἀπὸ ἡμῶν, καθάπερ ἰσὸν ἀράχης
πανταχεθῆν αὐτῶς διαλύσας, καὶ πανταχῆ κατ' αὐτῶν
εἰσῆς

ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῆ πάντα ἔχθρον καὶ πολέμιον, καὶ ἀ-
 ξίωτον αὐτὸν μετὰ τῆς δόσιβιβάτης καὶ ἑκλαμπροτάτης
 κυρίας ἡμεῶν Δόμνης καὶ ἡ ἐκλαμπροτάτης καὶ περιβλή-
 πτων Μπύζαδίδων, καὶ δορυφύλων, τὰ τε παλαιωτάτα
 μεσοπολίτη, καὶ ἡ Θεσσαλονίκων ἐπισκόπων, καὶ ἡ ἐν
 δεξατάτων ἀρχόντων, καὶ πικρῶν Θραπέτων καὶ μὴ πάσης
 τῆς ἑξαμοικῆς αὐτῆ καὶ συγγενικῆς ἀμυγύρας, καὶ τῆς πε-
 εριώμου τζάρας γηθογόνας, λαμπρῶς τε καὶ πανδελιῶς
 ἐορτάζων τὴν κοσμοπολίτικὴν γέννησιν τῆς τε, καὶ ἐξέλι-
 πται, καὶ ἐξέπολλων ἰσῶν παιδιδαιμόνηται, καὶ χαρμη-
 σῶνται Περίου. Ἀμήν.

Ἐπίστον τῶ ἀγνευσάτω ἀρχόντος πρὸς τὴν μεγαλὴν ποσὴν
 ἡμεῶν κυρίῃ Εὐσταθίᾳ, ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ἐπιστάτην τῶ ἀγνευσάτω ἀρχόντι, μεγάλῃ
 Καριάρῃ κυρίῃ Μαρολακῇ, τοῦ-
 τοῖσι χρηταμῆσι τοῖς
 ῥήμασι.

Ο δὲ δόξης Εὐσταθιάδης ὑπερλαυταρῶν ἀπογραφεῖται
 σὺν δόξῃ, θάρρη δαλικῆ σπειροφῆρι τὸ περικληόμενον
 μακρόν τε φέλλισμα εἰς τὸ πάσης ἀφῆμις ὑπερπεί-
 μινος ὕψος, παροτρυνθεῖς ἐκ τε πρὶ καὶ περιγρα-
 φῶν, καὶ παραδόσιων, καὶ ἐκ τῆς προσεχῆς σα-
 λήτων. καὶ μετὰ πρὸς οὐλίαν ἀπαξίωσιν
 ἱλαρῆς τῆς προσβληφῆς.

Επίστον τὸν ἐπ' ἐμοὶ καὶ γὰρ ὁ δόξῃ, καὶ σαυδέ-
 φος τὴν δαίωνα εἰς τὴν πρὸς τὸ μεγαλοδυναστεῖον
 ὕψος ἔξυφανθίντας ἱππίας, ἐπῆμισα, μὴ τὴν ἡ ἐκπο-
 νεύσαντων προθυμίας, ἔγνω δὲ ὅτι μεγάλως δαλχθέν-
 τες ὡς εἶκος ἀπὸ τὰ Ἀρκετὰ ἀνδραγαθήματα, καὶ
 πολὺ φροντίσαντες τὰ φέρει ἰγγύς τῆς ἀξίας τῆς λόγος,
 πάντοτε ἀπειλείθησαν. τῶ το καὶ δίδασι καὶ ὁμολο-
 γῶσι εἰδῶσι. καὶ ζῆτοι ὁδῆ. ἐπειδὴ ὡς ἔργων σύγ-
 κρισις δὲν ἀρίσκειται, πῶς λόγος θάλει δυναθῆ ποτὲ
 ἀξίως ταῦτα καὶ ἐκφῆσι, μίγας ὁπομπῆτος, ἀλλὰ
 ὑπὸ Καίσαρος ἐτροπώθη. γενναῖος ὁ Καίσαρ, ἀλλὰ
 τὴν ἀριθῆσαν ἀρχὴν ἠξῆσιν. κραικός ὁ πύρρος, ἀ-
 λλὰ δις νικήσας Ρωμαίους, τὸ τρίτον δὲ ἐτόλμησε. φο-
 βερὸς ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἴδων μετ' ἰλλῶν πρὸς βαρβάρους
 ἐστράτευσε. Ὁ δὲ θυμολίαν κράττωρ, ὁ Ἀρκετὸς
 τρισαρ

τροπαιαίς. Αὐθίγας μας, ὅθλον ἀρετῆς τὴν ἀρχὴν
 λαβών, αὐτὴν ἑαυτῆς ἐκ διαμέτρου Λαμπροτέρην ἀπί-
 δεξί, καὶ δὴν ὑπέμεσι τὰ καταπολεμηθῆ ὑπὸ τῷ Καί-
 σαρῳ, ἀλλ' αὐτὸς τὸν Καίσαρα ἔτριψεν, ὥστε τὸν ἴα-
 με τὰ παραχωρήσῃ τῷ ὕψει, τὸ τὰ ἀταδίον τῆς σ-
 βαρῆν τὰ κεράτων, μὴ ἐκείας τὰς νικητικὰς δάφνας,
 μὴ τὰς ἐποίας ἐκείας τόσας αἰῶνας ἐκείνο. καὶ ὅχι
 καθὼς ὁ Φιλίππου μεθ' Ἑλλήνων πρὸς βαρβάρους, ἀλλὰ
 (καίτοι αὐτὸς τὰ πρῶτα ἔχων ἔθ' Ἑλλήνων) μετὰ ἰδι-
 ωτῶν καὶ βαρβάρων πρὸς τοῦτους ἀντιπαρητάξατο, ἄν
 ὁ βίος ζουμῆσαι, καὶ τὸ μίγισον, ὅτι καὶ μεθ' ὀλίγων τέτων
 πρὸς ἀπερῆριθικὰ πλάθῃ. ὀχιῶμας καθὼς ὁ Πύρρος
 δις, ἀλλὰ καὶ τρίς, καὶ πολλαίς Καίσαρας ἐκίχησι, καὶ
 ἑκά, καὶ ἑκά δι' ἡμεῖς βασιλεὺς διαπαντός. καὶ δὴν ἔλα-
 ντο ἴνα σωθῆτον ὅξ ἀταρῆμῶν ἀντιλογίῳ; ἀξίον
 ἐκ τῷ θαυμάσιῳ ἀλλήλοδιαδοχῆ; ἐκείνῃ; διὸ καὶ αὐ-
 τὰ τὰ Ἑυρωπαῖα ἴθι ἀφιστὰ πλῆσι τὰ ἐκθραῖζον τὸν
 ὀδικόντους Καίσαρα, ἴθιαν καὶ γλώσσαν, καὶ κάλαμον,
 τίλος καὶ τύπης ἐκ ἰσπανοῦ τῷ ὕστατῷ τῷ χρόνῳ, καὶ πρῶ-
 τῇ τῆς ἀρετῆς ἔθ' ἡρώων Ἑλλήνων, καὶ καθὼς ἀλλῶ
 ἴθις. εἰς ἴνα τῶτον ἔγκρισιαν πῶς ἂν εἰ Ἑλλήνων
 τύχης θόρον ἔξῃπισαν τῆς ἀρχῆς, ἔχῃ ὁμοῦ τῆς ῥωμα-
 λαϊκῆτος καὶ μεγαλοποιῆς. Εἰσθῆθ' Ἑλλῆς ἡγερά-
 σασα τὸ γῆρας ἀτακακίξῃ. Εἰσθῆθ' καθὼς ἡλίον
 ὑπὲρ γῆς ὄντος ἀστῆρος, καὶ σελήνῃ συγκυρῶνται, ἔτω
 καὶ οἱ ἐκείνῳ ἰσπανοῖ ὑπὸ τῷ γινναῖν θυμολίοντος πλεί-
 σον ὅσον ἀμυρῶνται. καὶ ἰδὼ ἀφίτω τὰ λόγῳ ἀλλῶ
 ὅσος φάινεας νίκης ἴσπεριν εἰς τὴν κορὴν μετῆρα τῶν
 Ἑλλάδα, καὶ πῶς μεθ' αὐτῆ ἡ θάλασσα ἔμνη
 νάτω ἀμύταχος. καὶ τῶρα μύρια σῶματα γλαυ-
 ροτάτων

ροτάτων ῥητόρων, τὰ ἀπαιθίσῃ μυσῶν τὸς κίπας,
 διὰ τὰ σφαιμάτω τὸν Ἀρκίον τρισαρῆιά μας;
 καὶ γλώσσω βρυτολόγοι ὀπῷ καὶ τὰ ποταμὰ τὰ ἴδια
 τὰ μινῶνται ἐρμήματα, διὰ τὰ ἰπαιῖσιν καὶ σῶ
 ἔθ' τροπαιαχμῶν τῷ ὕψει τῆ; καὶ Νίσορος
 τὸ ἄγλωσσω μίλος, ἡ Ἀντίφορος τὸ βρυτός
 διὰ τὰ ἰπαιῖσιν μικρῶν τὸν ἀπερῆριθικῶν θίσιον ἔθ'
 συμφύτων, καὶ ἰπικτίων ἀρετῶν τῷ ὕψει τῆ; διὰ τῶτα
 ἀπλῶς ἀληθῶς, ὅτι ἔθ' ἀδραγοθεμάτων παντός ἀλλῶ
 σκιά, ὀπιτιχίος λόγος, τῆς δὲ σκιάς ἔθ' ἴσπαν τῷ
 ῥωμαλαϊκῶν ἡρώων τῷ ἰδικῶ μας κίῶνος σκιά, καθὼ
 ῥητορικός, καὶ μυστικῶτατος λόγος. καὶ δὴν θαυμάζει
 τόσῳ καθὼ νικητῆς πῶς τελικῶς μεγαθύμους ἀρετῆς
 ὑπερίβαλον, ὡς ὁ λόγος ἰδειξί, καὶ ἡ πῆρα καὶ χῆρος
 βιβλίοι, ἔσον ἀπερῆ ἀντιῶς ποτε ἔθ' ἰπικτισομένῳ
 θίλιον δυσηθῆ τὰ προσωιλῶν τῷ ὕψει τῆ. καὶ τὰ μὴν πῆ-
 ρα Γαδείρων ἐραῖσιν ἡδὴ περάσιμα, τὰ δὲ ἀρετεργῆμα-
 τα καὶ ἡμετέρῃ κοινῷ κηδεμένῳ καὶ σιβατῶ Κραίντορος εἰς
 καθὼ γλώσσαν μίτω ἀπλόσα. ἐκ τῆτω θαμβῶται ὁ
 νῆς, δισμηται ἡ γλώσσα, ἡρεκῆ ἡ χῆρ, πίπτη
 ἐκ κάλαμος. διὸ ἐπὶ ἀχόμεθα μίτω ὅπως ἐς γῆρας βα-
 θύτατον ἐπὶ τοῦ πασίχλαμπρον καὶ ἡγεμονικῶν αὐτῶ
 θρόνον ἀκλεσῆτως πασιδαιμονοῖη.

Ἐπεὶν ἐγκώμιος τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ ὑπὸ τῷ δούκῳ αὐτῷ
 ἀρχιεπίσκοπος πρῶτος μεγάλῃ Βορικήῃ Σλατινιανῇ,
 ἧς εἰχῶν ὑβριλεγειῶν.

Φύτλις ἡμετέρης μέγα δεινὰ ἰδ' εὖχος ἀπάντων
 Οὐδας οἰκάντων δούτῳ Δακίης.
 Κοίρων Μαυρογένῃ δαίφρων χαρμ' ὀσεβούντων,
 Φωσφόρος ἀτρεκέως ἐκθορας ἡέλιος,
 Λαμπιτόων ἀκτίσι τῆς κραδίης μεγαθύμῃ,
 Δείγμασι φραδμοσύνης, ἔργμασι τ' ἰδμοσύνης.
 Εὐγενίῳ δέ τῃν εἰπέ κληδῶν πολυύμνος,
 Σῶτ' ἀρετᾶς προγόνων σήντε σαοφροσύνην.
 Εὐσεβήντε βίοντε καὶ ἡθεῖα ἐδλά προφαίνε,
 Τετρακτῶν τ' ἀρετῶν, πνίπτοι προφροσύνης.
 Πρῆξιας αὐδομένη τῆς ἔργματα θεοκλάτ' ἔσασα,
 αἰετὸ πλῆσύνῃ ὀλβίσις εἰδοσύνης,
 Ὅσα τέ Μεσάων ἰδρύσας μέλαθρ' αἰθαλόεντα,
 Ἀλκίτῳ πιερίδων μεσοβόων τ' ἐφάνης.
 Τῆνικα φραδμοσύνη παλαῖας κόσμησέ σ' Ἀθήνη,
 Φαίβος κοίρατῆρ, ἠκοσούητε Ἄρης.
 Ἀρχὴ τῶν δ' ἀνιφθῆσε ἔξοχα κудиόεντα,
 Δείγμα ἔσ' ἀτρεκέως κυδαλίμων ἀνείρων-
 Δῶξε γὰρ ἠρακλῆος ἰδ' Ἀχιλλῆος πολὺ φέρτερον
 Ἐμμεσαι ἠγορήν, χερσί τε, κάρτεϊ τε.
 Νέστορος ἠδὲ πεπᾶς ἰδ' Ὀδυσσεὺς πολυμήτη,
 Φέρτερον εὐεπίῃ φραδμοσύνη τε πέλειν.
 Μῆτος δ' εὖν τελέθης ἠρώων εὖχος ἀπάντων,
 Εὐνικῶν δὲ δίκης, ἠδὲ σαοφροσύνης.
 Ὅς Οὐγκροβλαχίης κράτης ἰσχυρῆς καὶ εὖχος ἄξιον;
 Σκῆπτρά τε οἷς θεῶν κοίρατῆς Δακίης.

Τῷ τῷ

Τῷ τοι παμμιθέων σοὶ ἐνώρσεν, ὅς αἰὲν ἀνάσσει,
 Φύζαν Γερμανοῖς φυζακινῆς ἐλάφους.
 Ὅς ῥα κατακτείνας χαλκῶ, καὶ τόλχῃ ἀπύρας,
 Εὖχος ἐνὶ βλαχίῃ ἤρας δούκλειως.
 Ὡς δ' ἠκασεν ἀναξ Ὀθμανῶν δῆτ' ἔργα,
 πᾶσ' ὅσα σὴ μιλίῃ ἠυσσας δούκλειως-
 θυμοχαρῆ τοι δῶρ δυνάμεις δείγματα πέμψε,
 Κυρατίνῃ Δακίης σοὶ καδυποσχόμετος.
 Κἄθ' ὑπατος κλύων, ὅς ὑπέρτατος ἐν Ὀθμανῶσι,
 Ἐν Δακίῃ πάυροις ἠλῆθε ἰλασόμιτος.
 Ὅς οἰπέδχόμενος ἔπεκ πτερόεντ' ἀγόρθε,
 Εὐ γέ σοι ἠσυχίης εἶνικα Μαυρογένῃ.
 Οὐκ' ἔσ' ἄλλος ἀνὴρ, εὖδ' ἔσεται, εὖδ' γένηται,
 Πᾶτων γὰρ μείζων ἠγεμόνων τὸ πέλειν.
 Τῶς γὰρ ἴδος Δακίης τὸ καθῆρας ἀτασθαλεόντων,
 Ἡότε πυλύβοτον Ἄργος εὐφρονίων.
 Ὅλβιος ὅς ῥα δίδεται, ἰδ' ὅς σὴ λάχ' ὄρχαμε θεῶκος,
 Παμφωρόντ' ἀμφοῖν, ἔργμασι καὶ δὲ λόγῳ.
 Ὅλβιοι ἄρ' ἐκείτων ὄσοι τῶν ὕφει πιτοῖ,
 Τοῖς ἀδινῶν ἀγαθῶν σῶν θαμὰ ἐκκινούεις.
 Ὅλβιον ἄρ' πτολίεθρον, ὃ δνομήητε κέκασαι,
 Ἐργμασι τ' ἀγαίοις, δείγμασι δὲ σεβίης,
 Ψυχροχόοις κρήνησιν, ἰδὲ λαθίοισι ναοῖσι,
 Εὐδμήτοις μελάθροισ', αἵμασι δαφιλῆσι.
 Τῆνικα ἄρ' τοῖ δῶκε θεὸς γέρ' ἐπίρρατα πάντα,
 Ὅς χροσίων κραδίῃν λάσεται, καὶ δὲ νεφρῶς.
 Ὅσ' οὐκ' ἐπίτης ἐσὶ καὶ ἀγχινοῦς καὶ ἐχέφρων,
 Ὅσ' οἷος νημερτῶς ἔκτυπος δίδικης.
 Ζῶκ' ἐν Δακίῃ κλέος ὄρχαμε πυλοκῦδιστε,
 πολλὰς δὲ δαίμων τῆς ἐπίων ἰλικας.

Εἴτερον τὰ κυρία Σκαρλάτη Σλατινιάνα ἀσέλφῃ τῷ
προρρηθέντος διὰ εἰχῶν πολιτικῶν.

Πόθεν νὰ κάμω τὴν ἀρχὴν γὰρ νὰ ἐγκωμιάσω,
Τὴν τῆς Δακίας πριγκίπα, ἢ νὰ τοῦ ἐκθειάσω.
Καὶ πῶς νὰ μὲ χαρίζετα εὐταῦθα μία γλῶσσα,
ποιητικὴ, Ρήτορικὴ, γλῶσσα ἐκθειάσω.

Νὰ ἐπαινώσω ὡς εἰκὸς τὰ προτερήματά τε,
τῶ ἡγεμόνος τῷ σοφῷ τὰ ἀξίπαινά τε,
Αὐτὸς ὅπῃ τὴν σήμερον εἶναι ἐκλελυμένος,
Μυυρογίης Νικόλαος κ' ὑπερβεδεξατμένος.

Τῶν ἡγεμόνων κορωνίς ἡ δόξα τῷ αἰῶνι,
τῷ Μαυρογίη αἵματος αἰῶθεν ἐκ προγόνων.

Προγόνων τὴν λαμπρότητα οἱ πάντες εὐθυμούνται,
τὰ προτερήματα αὐτῶν εὐδόξως κ' ἐφημούνται.

Ὡς αἴθρος δ' ὠδισάτον εἶναι εἴην βασιλεῖον,
πανέκλαμπρος ἢ ὑψηλὸς ἢ μόνον εἴην Δακίαν.

Καὶ λέων ἄρυσμένος ἂν τὸν ἰδῆ μινῶναι,
ἢ ταπεινοφροσύνη τε τὸς πάντας διορθῶναι.

Εἰλίφαντες, ἢ πάρδαλις, ἢ τὰ λοιπὰ θηρία,
ἂν τὸν ἰδῆν τὸν προσκυῖν, σ' αὐτὸ εἴν' ἀπορία.

Εἴτῃτον ὅπῃ ἔλαμψεν ὡς τὸ λαμπρὸν χρυσίον,
μῖσα εἰς τὸ βασιλεῖον, κ' ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

Τὰ γῆν τὸν ἐθαύμασαν εἰς τὴν πόλιν σοφίαι,
τὸ ρωμαλαῖον φρόνημα, κ' μεγαλοφύλα.

Ὡς ἡγεμόνα ἔξοχος, ἢ τῷ ἀπάντων θαύμα,
εὐλον τῆς ἐκκλησίας τε, κ' ἀδικούντων πρᾶγμα.

Ἄνδρα μὲ φρόνησιν πολλὴν παραὶ κἀντα ἄλλον,
τῷ πάντων ὑπερέχοντα μικρῶν τε κ' μεγάλων.

Ἀκασατίμη αἰ λαοὶ πάντες ἰωπισθῆτε,
οἱ δικα

οἱ δικασαὶ περάτων γῆς μάθετε σοφισθῆτε.

Τὸν τῆς Δακίας ἦρωα ὅλοι νὰ ἐπαινῆτε.

καὶ εἰς τὰ κατορθώματα αὐτῶ νὰ ἀπορῆτε.

Ὅτ' εἶναι δικαιοτάτος καὶ ἡγεμότων τέρας,
καὶ ἀμενέσας πατήρ, καὶ τῷ ρωμαίων γέρας.

Ὅχι μὴ ἐγκώμια φιλιᾶ ἐπαίων πλῆτισμῶς,
ἀλλὰ μὴ πλῆθος ἀρετῶν, ὄντως κεκοσμημένος.

Ὡς εὐλος πυρὸς ἔλαμψε μῆσ' εἰς τὸ δέβλετι,
κ' ὄλ' αἱ φιλαὶ τε κ' λαοὶ τὸν εἶχον ὡς καθρέπτην.

Αὐτὸς ὅπῃ ἔαπίρασιν ὄλες πῶς ἡγεμόνας,
μὲ τὴν δικαιοσύνην τε, παρ' ἄλλης ἀπ' αἰῶνας.

Τὸς φανερῶτας ἔδειξε πολλὰ κατηχημένους,
εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶ πολλὰ ἠλαττωμένους.

Ὅτι αὐτ' εἶχαν ὀδύγες παύσι τε συμβέλας,
ὅπῃ τὸς ἐρμηνόλαι, σκῶ νὰ τῆς εἶχον δέλας.

Ὅ δ' ὑψηλότατος ἡμῶν αὐθέντης, ὁ γαυναῖος,
σωξέσθους μὴ δεχόμενος εἶν πάντα ρωμαλαῖος.

Τῷτον ἐγὼ ἐβάλθην δια νὰ ἰσορήσω,
τὸν ὄντως ἐκλαμπρότετον κ' νὰ τὴν παραεῖσω.

Χαρὴ καὶ φόβον εὐταῦτῷ ἔχων εἰς τὴν καρδίαν,
Πῶς ἡξιώθηκα νὰ εἰπῶ αὐτῶ τὰ μεγαλεῖα.

Καὶ πῶς ἐτόλμησα ἐγὼ νὰ ἐγκωμιάσω.
μὴ ὅλον ὅπῃ τὸ ἔξδρα πῶς δὲν μπορῶ νὰ φθᾶσω.

Νὶ ἐπαινῶσω ὡς εἰκὸς σοφῶ κ' ἡγεμόνος,
φύσειος προτερήματα, παρ' ἄλλης τῷ αἰῶνος.

Αὐτῶ ὅπῃ τῷ Βασιλεῖ ἅμα βίβησι,
εὐνομήλει συνεχῶς, κατ' εἶνασι τῷ δῶν.

Ὅτι αὐθέντης ὡς αὐτὸς ἄλλος δὲν ἡξιώθη.
εἰπεὶδὴ μῆτε φρόνησις εἰς ἄλλον δὲν ἐδόθη.

Τῆς ἀθῆνας τὸ χάρισμα εἶναι πᾶσι δέδοται,
 τὴν φῆμιν καὶ τὸ ὄνομα λαμπρῶς ὑπερυψάνει.
 Ὁ δὲν ἢ πᾶν κρατοῦν, ἢ ὄντας βασιλεία,
 μέτρια τέλεια τίμησεν αὐτῆ τὴν ἀύθετῆ.
 Ὅσοι αὐθόρται εὐθῆκεν πρέπει νὰ μολογῶσι,
 τὸ ὕψος τε ἀνώτερον καὶ κατὰ μαρτυροῦσι.
 Τὸ ὕψος τε τὸ τρίμοσι μικροῖτε, καὶ μεγάλοι,
 καὶ οἱ τῶροι τὰ προφέρουσι σέβας ὑπερρίτζαλι.
 Τὰ πικραδένεβα ὄμῃ καὶ ἢ βλαχομπουδαία,
 ἐπίσης αὐγῇ δίδουσι πᾶσα κυριαρχία.
 Πολλοὶ σοφοὶ τὸν σύγκριαν μὲ τῶ περιφίμων,
 τῶ ἰεόντε, καὶ παλαιῶν ἐκείνων τῶ ἐντίμων.
 Σκέπη τῶ ὑπνώωντε τῆς περιφανείας,
 ἐπικρατείας τῆς βλαχίας ἄριστος ἐπιστάτης.
 Σοφοὶ καὶ ἐπισήμονες ἐκπλήττονται, θαυμάζον,
 τῆς εὐφυίας πέλαγος πάντες τὸν ἄνομαζον.
 Σύμβουλος εἰς τὰ δέοντα εὐδής ποτὶ ἔφην,
 καθὼς ἢ φιλόητος μίση εἰς τὸ δὶβάνι.
 Κρύπτει θαυμάζει τὰς λοιπὰς χωρὶς ἀπτιλογίαν,
 ὡς τὰς ἀσέρας ἢ ἰλος μετὴν φωταγωγίαν.
 Ρόδον ὑπάρχει ὄσμον εἰς τὰ λοιπὰ τὰ ἀνθη,
 κεκοσμημένος μὲ ἀριγὰς χωρὶς κακίας πάθῃ.
 Μὲ συγκριτα προτερήματα φύσεως διταξίαν,
 μετὰ σῴσιον, μετὰ φρόνησιον, καὶ μεγαλοφυίαν.
 Ἐπρεπε καὶ τῆ Ὀμηρος νὰ μᾶς τὸν παρασίση,
 μετὰ ὅλας τὰς ἀρετὰς νὰ μᾶς τὸν ζωγραφίση.
 Στοχασθῆτε λοιπὸν δῶρα πολλὰ τὰ τέτα,
 τὰ πρίγκιπος τὰ θαυμαστῆ, καὶ ἦρωος τοιούτου.
 Κι ὅλοι ἄς τὰ δὴχώμεθα θεῶθεν εὐτυχίαν,
 ζήντε πολυχρόνιον, καὶ ἀπταγοῦν ὑγιάν.

Ὅτι

Ὅτι τὸ δῶρον τῶ θεῶ, ἔγχε τὴν αὐθεντείαν,
 τὴν ἐμεταχειρίσθηκεν εἰς δικαιοκρίσιαν.
 Ὁ δὲν ὁ δίκαιος κελτῆς, καὶ κύριος τῶ ὅλων,
 ἀνώτερον ἀνέδειξε τῶ Γερμανικῶν ἔπλων.
 Ὡς καὶ αὐτῶ οἱ Γερματοὶ νικητὴν τὸν κερύττην,
 νὰ τ' ἀρρηθῆν δὲ ἢ μπόρην, καὶ τ' ὄνομα τε φρίττην.
 Βλέποντες τόσα τρόπαλα θριάμβως ἄρισείας,
 καὶ ὡς εἰκὸς ἐκπλήττονται τῶσας ἀνδραγαθίας.
 Βίβλια εὖν Αἰατολὴν ἔφθασε καὶ εὖν δύσιν,
 ἠφῆμιν τῶτε ἢ λαμπρῶ μετὰ βεσημίαν πλεῖσιν.
 Καὶ πρέπει νὰ θαυμάζωνται εἰς τὸν ἐξῆς αἰῶνα,
 τὸν τῆς βλαχίας πρίγκιπα, καὶ ἄριστον ἠγεμόνα.
 Παρακαλῶ δ' ἄς μετὰ δεχθῆ τῶτο τὸ λιγὸν δῶρον,
 ὡς εὐμενέστατος ἡμῖν πάντων τῶν ἠγεμόνων.
 Ὅτι καὶ ἀναξ τις περὶ ἂν ἔχῃ ὕδατος τῆς δόσιν,
 τὸ ἀπόθυμον δ' ἐδέξατο, καὶ ἔτην ἀπλῶς πόσιν.
 Ἀλλὰ γὰρ καὶ οἱ κύριος λεπτὰ δῶα τῆς χήρας,
 ὅς ἀξιώσαι σε αἰεὶ πάντα νᾶσαι σωτήρας.

Τέλος

Επιστολή τῷ ἁγίῳ Μυρίων κυρίῳ Ματθαίῳ, μὲν ἡμῶν τῶν
πρώτων αὐτῶ, καὶ δευτέρων εἰχων.

Τῆν ὑμετέραν διζήνην ἄρχον Καμινάρι ἀπλέτω πόθῳ
κατασπαζόμενος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι δόλογῳ.

Ηξέδρανας πῶς εἰς τὰς προσφορὰς, καὶ θυσίας ἐξ-
τάζεται ἡκαρδία καὶ ἔχει τὸ χάρισμα, ἐτόλμησα νὰ
προσφέρω εἰς τὴν διζήνην τὰ πολυμαθῆς μοι αὐτῆς ὑ-
ποκειμένα τὰς εἰχὰς τῆς ἀπειρίας μου, ἵνα νὰ τὰς ἐμφυ-
χάσῃ μετὶ τῆν προσάσπιωτις, ἐπιδιορθώθησα τὰ λάθη μου,
ἀνάσως καὶ τὸ δόρισχὸν δόλογον νὰ εἶναι ἄλλος ἐγὼ. καὶ
ἡξέδρασα ἡ ὑμετέραν διζήνην, πῶς δὲν διζαίνει ἀπὸ
ὅλας τὰς φλέβας τῆς γῆς ὁ χρυσός, δὲν θέλει δυσαρ-
σηθῆ ἕξ τῆς ἀμορρίαν τας. εἶδὲ πάλιν καὶ ἕξ καλῆν μου
ψύχην, ἡθέλει τὴν ἀρέσῃ κἀνείρας, τῆς διζήνην τῆς γεω-
εἶλω τὰς χάριτας, ὡσάν ὅπῃ μὲ ἐδάνασε τὰ χρώματα
μὲ τὰς εἰχὰς τῆς ἐμπειρίας τῆς. καὶ ἔπρπερ αἱ ἀκτῖνες
νὰ στραφῶσι πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν σφαῖραν. θέλει
δεχθῆ λοιπὸν ἐλικρινῶς καὶ τὰς πρώτης μου, καὶ τὰς
δευτέρας, πληροφορησά με πῶς θέλει ἀναπληρώσει τὰ
ἔλαττονα. ἕθεν μὴ διασάζων πῶς ἡκαλοκαγαθία τῆς
θέλει δεχθῆ διζηνῶς τὴν αἰτήσιν τῆς ἐπίσειάς μου μίτω.

Ὁλως ὄλως χειθῆνιος, καὶ ἐν Χειθῶν
αὐτῆς διάπυρος ἐχίτης

Ὁ Μυρίων Ματθαίος

Handwritten signature

Ὁμηρον

Ὁμηρον τῆς καρδίαν μου χεῖρα τὸν ἄρουπίδην,
καὶ κάλαμον τὸν πίνδαρον καὶ νῦν τὸν ἀρχιμίδην,
Ἄν εἶχα, ἴσους ἐβλήμων τὰ χεῖλη τὰ κινήσω,
πολλῶ δὲ μάλλον, σύμβημα ἔμὸν νὰ προσφωνήσω.
Βίβλια εἰς Ἀλέξανδρον ἔπρπερ ὁ ἀπόλων,
καὶ ἕτερος νὰ μὴν λαλῆ μακάρι ὄναυ Σόλων.
Ἐγὼ ὄντας ἀνείδος πράξιως θεωρίας,
καὶ παντελῶς ἀνίκανος ἀπλῆς ἐκφωτορίας.
Πῶς μέσα σὸν Ὀκεανόν, νὰ θέλω γιὰ νὰ πλώσω,
καὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν πεζῶς νὰ ταξιδάσω;
Ὁμῶς παρὰ ἀχάριστος, κρίνω τῆς ἀμαθείας,
τὸν τίτλον νὰ μὲ δώσωσι, μὲν διχαριστίας.
Καὶ ἔρχομαι καθὼς ποτὶ, οἱ παῖδες τῶν ἑβραίων,
καὶ εἰς τὸν τίττον πάλιν δὲ, οἱ παῖδες τῶν ῥωμαίων.
Προσφέροντας τὰ δυνά λεπτά τῆς χήρας σὸν σωτήρα,
Δακίαν, καὶ προσάτην τῆς, καὶ ῥύσιν καὶ λαμπτήρα.
Ὡς εἶα διαφοροῦμα τὰ ταπεινὰ ἰούσ μου,
καὶ ὡς τιμημῆιον ψιλόν, σὸ θάμβος τὸ τὰ κόσμου.
Κωφῶς γὰρ καὶ ἀπαίδητος, ὅς τις τὸν Ἡρακλῆα,
δὲν δόσημει ὡς δυνάται, ἢ καὶ τὸν Ἀχιλλῆα.
Στάς ἰσορίας βλίπομεν Ἀντίβας, καὶ Σκιπῆων,
ἕξ τὰ στρατηγῆματα ἔχασι τὸ πρωτόν.
Ἄλλα καὶ αὐτοὶ αὐ ἦτονα σὸν τρίχοντα αἰῶνα,
βίβλια τὰ ἐβλάσσι μόνι τῆς τὴν κορώναν.
Γιατὶ ποῖος τῶν στρατηγῶν ἐβλήτων καὶ Ῥωμαίων,
καὶ ἀπὸ τὰς γεωργῆτις, μπορεῖ τῶν ἄρωπαίων.
Εἰς γίνῃ αὐτοῦτατα, νὰ διοικῆ σάν πέτρος,
καὶ αἰχμαλώτης βασιλεῖ νὰ πέμπῃ δίχως μέτρος;
Ποῖος μπορεῖ στρατόματα τόσα νὰ διοικήτῃ,
καὶ τόσους κρίσεις ἐν ταυτῶν διὰ νὰ θεωρήσῃ.

Φροντίδας τόσας ἔχωσας πολέμων κ' ἔξοσας,
 κ' πάλιν εἰάν ἀνελλειπής πάντα τῆς Ἐκκλησίας,
 Ἡερανία ἔπρεπε, ἅμα κ' ἡΜελπομένη,
 νὰ γράψῃ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις τῆ Μαυρογίνι.
 Τὴν αὖξισιν, τὴν πρόσδον, κ' τὴν ἀγαδοχίνην,
 τὴν πίσιντε πρὸς τὸν Θεόν, κ' πρᾶξι τὴν πολλήντη,
 Γιατί ἰγὼ τί πρότερον; τί δ' ὕστερον ἡ ἀρχίσω;
 δὲν ἔξέρω, μίτε ἡμπορῶ ἀξίως νὰ ὑμνήσω.
 Ἐδῶτε πίσιν πρὸς Θεόν, τὴν δὲ ὑποταγῆντη,
 τὴν ἔδωτε τῷ βασιλεῖ, μὲ ὄλην τὴν ψυχὴντη.
 Δικαίως ὡς κ' ἔπρεπε συνησφορὰ νὰ γένη,
 κ' ἀπὸ τὰς δύο πάλιν δέ, χαρίσματα νὰ πέρῃ.
 Τ' γείων παρὰ τῷ Θεῷ ἅμα κ' ἀ' γενίαν,
 παρὰ τῷ βασιλείῳ δέ, Δακῶν ἡγεμονίαν.
 Οἱ Ἑυρωπαϊοὶ βέβαια ἀκόντες ἐπαίησι,
 κ' γιὰ τὸ σαδ' ἀκάτιτε μὴ θάρβος ἀπορᾶσι.
 Οἶδε γὰρ καὶ πολέμιος τὴν ἀρετὴν δὲν κρύπτει,
 ἀλλὰ θυμάζων, καὶ σιγῆ δὲν θέλει νὰ καλύπτῃ.
 Οἱ λοι οἱ φιλιμαρσαλίδες ἡκῶσα τῆς Ἑυρώπης,
 νὰ γράψῃν εἰς τὴν βουβλάντησιν σὺ διαφόροις τρόποισιν.
 Ἐνας γράφει ἀ' γέσσια, ἡ ἀρετὴ εἶναι μότη,
 καὶ ὄχι μόν' μὲ ἄρματα ὄτερος βυβλῶνται.
 Αὐτὸς εἰς τὴν καρδίαν τε χωρὶς νὰ τὰ ἀκῶσῃ,
 τὰ εἶχε γράψῃ ἀπὸ πολλῶ, λοιπὸν δὲ ἀπορᾶσι;
 Ἀφ' εἰ βλέπῃν κινήματα ἡρωϊκὰ μεγάλα,
 τρόπος καὶ στρατηγῆματα τεκνήσια, ἰέκας, κ' ἄλλα.
 Ἀφίνω τὰ ἰγκώμια πλέον τῶ Μυσσαλμάνων,
 ὡσάν ὅτε τὰ ἔμαθον κ' γίνῃ τῶ βραχμάων.
 Τὴν ἔσοδον ἀκάλυτον, ποῖος τῶ ἡγεμόων,
 ἔχει τῶ νῦν, κ' τῶ ποτέ; παρὰ αὐτὸς κ' μένω.

Ἡθεῖα

Ἡθεῖα ὄντως πρόνοια τὸν εἶχε φυλαγμίνον,
 ἔξ' ἑτῆτον τὸν καιρὸν, κ' προδιαλωσμίνον.
 Νὰ ἐκστράδῃ νὰ νικᾷ δι' ἀπορρήτων τρίπων,
 κ' σὺ ταυτῶ τὰ διοικῆ τόσα γένη ἀνθρώπων.
 Δὲν εἶναι τῆτι δωδῆμις ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεῖα,
 ἀνίσως σοχαδῆ τινὰς κελὰ τῇ ἀληθείᾳ.
 Ποῖος δὲν τὸν ἀποκαλεῖ λοιπὸν ἔσον περσία,
 προροπητὴν ἀκοίμητον, καὶ ἄλλον ὀδυσσία;
 Καὶ ποῖος μ' ὄλην τε τὴν ψυχὴν δὲν κάμνει πλῆονσὶ χυσῶ,
 ὅτε καὶ οἱ ἀστίποδες ἡ ἀκῶσσι τὴς ἡκῶσ.
 Οἱ λοι θερμῶς παρακαλῶν τὸν δι' ἡμᾶς ἐλθόντα,
 σὺ τῷ σπυλαίῳ βηθλαίμ τὴν γέννησιν λαβόντα.
 Καὶ σὺ ἀλόγων φάνητε σπαργάνοις εἰλιχθέντα,
 κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, εἶτα περιτμηθέντα,
 Καὶ ὑπὸ Ἰωάννη τε ὕστερον βαπτισθέντα,
 πρὸς ὕψος δὲ τὸν ἀνθρώπων φέροντα τεκραθέντα.
 Πολύχροτος εἰρηνικὸς φερὸλβιος νὰ ζῆσῃ,
 Χειρομιμητῶς ὡς πατὴρ νὰ μᾶς ἡκτηρῶσ.
 Δέξαθε τὴν ἀναιμακτὸν θυσίαν τῆς ψυχῆς μου,
 ὡς Ἐκατόμβην ἰλαρῶς κ' τόκοσ τῆς σιγῆς μου.
 Ζωητίστε εἰς λυκάβαντας μὲ ἄκραν θυμηδίας,
 καὶ ἰορτάζοντες πιστῶς τὴν γέννησιν τὴν θεῖαν.

ΤΕΛΟΣ.

207
Regis p[er] i[n]dulg[ent]as d[omi]ni regis d[omi]ni regis
n[ost]ri d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis
d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis

Regis p[er] i[n]dulg[ent]as d[omi]ni regis d[omi]ni regis
n[ost]ri d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis
d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis

Regis p[er] i[n]dulg[ent]as d[omi]ni regis d[omi]ni regis
n[ost]ri d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis
d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis

Regis p[er] i[n]dulg[ent]as d[omi]ni regis d[omi]ni regis
n[ost]ri d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis
d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis d[omi]ni regis